

CHODSKÝ PES

ZPRAVODAJ 3/2022

PF 2023

Ch., JCh. Wurzi Bryvilsár – Světová výstava 2022: celkový vítěz, BOB, vítěz pes, vítěz pracovní třídy CAC, Závod O Kozinův pohár 2022: celkový vítěz

KONTAKTY A DŮLEŽITÉ ADRESY

Zpravodaj KPCHP je neprodejný a je určen jen členům klubu. Je rozeslán zdarma členům, kteří zaplatí členské příspěvky pro daný kalendářní rok.

Zpravodaj KPCHP číslo 1/2023 vyjde v dubnu. Příspěvky posílejte do konce února na e-mail klub.chp@seznam.cz.

Příspěvky:

Texty ve formátu .doc či .docx, neformátované, bez dělení slov a bez vložených fotografií. Za čárkou ve větě a za tečkou či dvojtečkou se dělá mezera, před ně mezera nepatří. Podepište se.

Tabulky ve formátu .doc, .docx, .xls či .xlsx.

Fotografie – barevné: formát .jpg, velikost přes 2,5 MB (Dejte si 100% zobrazení a uvidíte, zda má Váš mazlík obličej ostře řezaný či rozmazaný, a pak se rozhodněte, zda foto pošlete.)

Redakce má právo na redakční úpravy textů. Za správnost údajů v nich odpovídají jejich autoři.

REDAKČNÍ RADA

Kateřina Mohaplová, klub.chp@seznam.cz, tel. 608 964 349

Zdeňka Koubíková, zafkoubikovi@seznam.cz

Jaroslava Popková, j.popkova@seznam.cz

Lenka Svobodová, svobodova.1@seznam.cz

Alena Kromková, kromka@centrum.cz

Marie Trauskeová, m.trauskeova@seznam.cz

Cena inzerce (prodej, koupě, krytí):

Rádková do 300 znaků, bez fotografie:	50 Kč
1/3 strany s 1 fotografií:	200 Kč
1/2 strany s 1 fotografií:	400 Kč
Příplatek za každou další fotografii:	50 Kč
1/1 strany:	dohodou

Inzerát zaplaťte na účet klubu s variabilním symbolem 05. Doklad o platbě musí být přiložen k objednávkě, jinak nebude inzerát zveřejněn.

KLUB PŘÁTEL CHODSKÉHO PSA

www.kpchp.org

Adresa: U Pergamenky 3, 170 00 Praha 7

Bankovní spojení: ČSOB a. s., Hradec Králové

číslo účtu: 162 705 919/0300

IBAN: CZ07 0300 0000 0001 6270 5919

BIC: CEKOCZPP

Kontaktní adresa:

Jana Kudrnáčová, Rosnice 19, 503 12 Všešary

VARIABILNÍ SYMBOLY PLATEB:

členský příspěvek	číslo členského průkazu
svod	02
bonitace	03
krycí list	04
inzerce	05
dotace	06
dar	07
propagační předměty	08
výstavy	číslo mobilního telefonu
kontrola vrhu	10
členský příspěvek zahraničního člena	11

KPCHP – ČLENOVÉ VÝBORU

PŘEDSEDKYNĚ:

Jana Kudrnáčová

bryvilsar@seznam.cz, tel. 603 511 040

MÍSTOPŘEDSEDA, JEDNATEL A REFERENT

PRO VÝSTAVY:

Karel Peroutka

KarlosPeroutka@seznam.cz, tel. 605 716 618

HLAVNÍ PORADKYNĚ CHOVU:

Ivana Soldánová

IvaSold@seznam.cz, tel. 728 109 962

POKLADNÍ:

Adriana Vildová

kpchppokladni@seznam.cz, tel. 721 170 287

REFERENTKA PRO VÝCVIK:

Jana Maierová

maierovajana.kpchp@seznam.cz, 608 332 375

REFERENTKA PRO WEBOVÉ STRÁNKY,

SVODY A BONITACE:

Zdeňka Štěpánová

zdenka.stepanova@post.cz, tel. 732 933 402

EVIDENCE ČLENSKÉ ZÁKLADNY KPCHP,

PROPAGACE, REDAKČNÍ RADA:

Kateřina Mohaplová

klub.chp@seznam.cz, tel. 608 964 349

KPCHP – ČLENOVÉ REVIZNÍ KOMISE

PŘEDSEDKYNĚ:

Lenka Frydrychová

frydrychova.plhov@seznam.cz, tel. 731 085 680

ČLENKY:

Marcela Karenová

marcelakarenova@seznam.cz, tel. 608 530 892

Zdeňka Koubíková

zafkoubikovi@seznam.cz, tel. 731 730 840

KRAJŠTÍ PORADCI CHOVU KPCHP

STŘEDOČESKÝ KRAJ A PRAHA:

Zdeňka Štěpánová, kontakty viz výše

JIHOČESKÝ KRAJ A VYSOČINA:

Lenka Fejerová

zgipova@seznam.cz, tel. 607 572 758

KRAJLOVEHRADECKÝ KRAJ:

Jana Kudrnáčová, kontakty viz výše

PARDUBICKÝ KRAJ:

Lenka Metelková

dasickezatisi@seznam.cz, tel. 724 745 463

LIBERECKÝ A ÚSTECKÝ KRAJ:

Adriana Vildová, kontakty viz výše

KARLOVARSKÝ A PLZEŇSKÝ KRAJ:

Karel Peroutka, kontakty viz výše

MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ:

Jana Soldánová

jana.soldanova@post.cz, tel. 774 951 501

JIHOMORAVSKÝ KRAJ:

MVDr. Martina Mrňová

martina.mrmova@aurinko.cz, tel. 602 642 223

ZLÍNSKÝ a OLOMOUCKÝ KRAJ:

Ivana Soldánová, kontakty viz výše

VÝCVIKOVÁ KOMISE KPCHP

Předsedkyně:

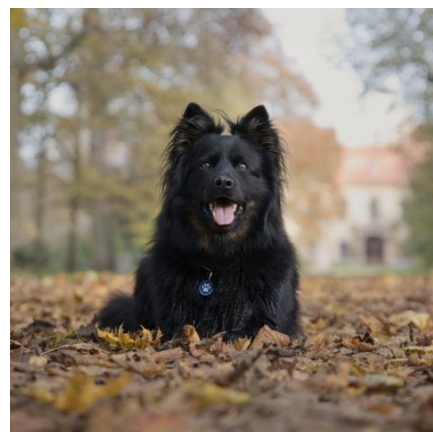
Jana Maierová, kontakty viz výše

Členové:

Lucie Kolajová (Majerová)

Zuzana Péčková

Karel Vild

WEBMASTER kpchp@seznam.cz

Aladin Dotted Dragon

DŮLEŽITÉ ADRESY:

ČESKÝ KYNOLOGICKÝ SVAZ (ČKS)

U Pergamenky 3, 170 00 Praha 7- Holešovice

tel.: 266 722 111, 266 722 224

• zde žádáte o zaregistrování chovného jedince (po absolvování bonitace).

Při zasílání Průkazu původu k přeregistraci chovného jedince v souvislosti s uchovněním je bezpodmínečně nutné zaslat na ČKS i Výkonnostní knížku. Bez zaslané Výkonnostní knížky nelze přeregistraci provést.

• zde chovatelé žádají o zápisová čísla pro štěňata (viz tiskopis Hlášení vrhu)

• zde vyhotovují průkazy původu pro štěňata

• zde vyhotovují exportní průkazy původu

Na tuto adresu také zašlete doklady k doplnění evidence – v případě, že u chovného jedince získáte další výstavní ocenění nebo od původní registrace absolvujete zkoušku z výkonu.

ČESKOMORAVSKÁ KYNOLOGICKÁ UNIE (ČMKU)

Maškova 3, 182 53 Praha 8

tel.: 234 221 371, e-mail: cmku@cmku.cz

• zde přiznávají tituly šampionů

• zde vyřizují přiznání chráněného názvu CHS

Titul:

Cactus Amans Kynos

Zadní obálka: ukázka obran ze Světové výstavy

Ardeth Bay ze Sailemu

Chodský pes ve výkonu – výsledky za daný rok posílejte na: chodskypesvykon@seznam.cz

Zápis z členské schůze KPCHP

konané 25. 9. 2022 v Chodské Lhotě od 14 hod.
Přítomno 29 členů KPCHP

1. Zahájení schůze

Předsedkyně KPCHP Jana Kudrnáčová přivítala členy KPCHP a ihned schůzi ukončila pro nedostatečný počet členů. Schůze opět zahájena v 14:20 hodin.

2. Schválení programu

Schválen jednomyslně.

3. Zprávy členů výboru

Členové výboru a revizní komise přednesli své zprávy.

4. Plán akcí na rok 2023

V roce 2023 budou opět 3 výstavy a 3 bonitace, které proběhnou vždy po výstavě pořádané klubem.

Švody se uskuteční dle domluvy poradců chovu.

5. Vyhlášení Chodský pes ve výkonu 2021

Výsledky jsou na webu KPCHP

6. Diskuze

Návrh Sylvy Jančové: aby se k Locusu D přistupovalo v chovu stejně jako u DM. Tzn., aby aspoň jeden z chovného páru byl testován.

Hlasování: pro - 1 hlas
zdržel se - 2 hlasy
proti - 26 hlasů

Návrh nebyl přijat.

Návrh Aleny Kromkové: přidat na web profil DNA

Bude řešeno na schůzi výboru.

Dotaz Drahomíry Hřebíčkové: Bude podrobnější finanční rozbor výstav klubu?

Úkol: pokladní klubu

Návrh Lenky Šmejkalové: uspořádat přehlídku plemenů

Dotaz Drahomíry Hřebíčkové: Co zkusit online katalog?

Bude řešeno na schůzi výboru.

Schůze ukončena v 15 hodin.

Zapsal: Karel Peroutka

Ajan z Měsíční zátoky

Zápis ze schůze výboru KPCHP

konané 12. 11. 2022 od 9:30 h v Hradci Králové

Přítomni:

Výbor:

Kudrnáčová J., Peroutka K., Soldánová I., Štěpánová Z., Maierová J., Vildová A. – od 11 h

RK:

Frydrychová L

Omluvena: Mohapelová K.

Anokí Duke Kapiro

1. Kontrola úkolů z minulé schůze výboru a členské schůze

Úkoly z členské schůze:

• Přidat na web profil DNA:

Vzhledem k náročnosti naprogramování webu a malého počtu takto detekovaných jedinců, výbor zatím neuvažuje o zveřejňování na webu.

• Uspořádat přehlídku plemenů:

Klub pořádá již několik přehlídek, které se nesetkaly s velkou účastí nejenom psů, ale ani chovatelů. Proto výbor o této akci neuvažuje.

• Zkusit online katalog:

Výbor zatím neuvažuje o tomto návrhu. Zatím zachováme tištěnou verzi, ale v budoucnu budeme o této možnosti uvažovat.

• Podrobnější finanční rozbor kl. výstav:

Přehledy má pokladní klubu k dispozici, dopracuje rozpis.

úkol: Vildová A.

2. Světová výstava 2022 - zhodnocení

Výstava proběhla bez větších problémů, podrobnější finanční zprávu připraví Karel Peroutka a Adrijana Vildová.

3. Propagační předměty a propagační komise

K. Mohapelová poslala stav propagačních předmětů a přehled prodeje.

Vzhledem k počtu členů a náročnosti prodeje propagačních předmětů (objednávání, prodej, uskladňování a převoz na akce atd.) výbor ruší prodej propagačních předmětů.

Hlavním důvodem je, že propagační komise úplně změnila svoji podobu a místo propagace plemene už komise zajišťuje jen objednávání propagačních předmětů k prodeji. V dnešní době je možné si objednat různé předměty s motivem chodského psa z různých e-shopů. Klub zajistí pozvání různých prodejních stánků na akce klubu, kde bude možné si různé předměty zakoupit.

Klubový kalendář bude klub zajišťovat nadále, ale formu výroby atd. (příp. pro každého člena zdarma s 3. vydáním klubového Zpravodaje).

Upřesní výbor KPCHP v začátku příštího roku. Členky propagační komise přejdou pod redakční radu. Ta bude zajišťovat jak Zpravodaj, tak propagaci plemene. (Trauškeová M. a Kromková A.). Výbor klubu upřesní formu fungování a náplň práce redakční rady.

4. Plán akcí pro rok 2023

Výstavy:

- 22. 04. 2023 **speciální výstava Pecka**
rozhodčí: Kukla a Soldánová
sponzor: Mountfield
- 29. 07. 2023 **Memoriál Ing. Findejse**
Zděřina
(v jednání i Jezero Vojkovic)
rozhodčí: Peroutka, 2. v řešení
sponzor: Royal Canin

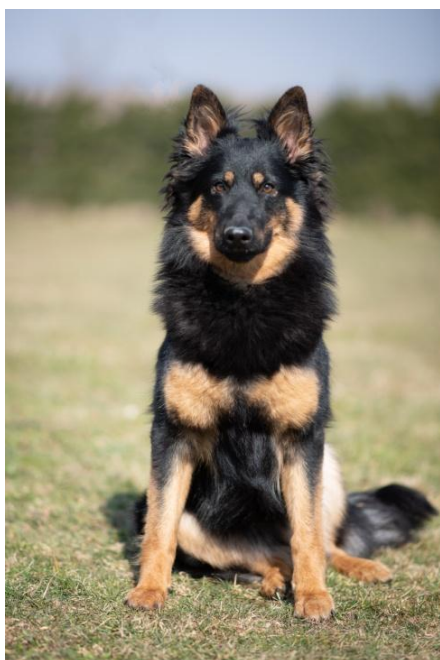
Asper Frebaro a Arašídek z Malého údolí

Taabernakkelin ZZ Top

30. 09. 2023 **Klubová výstava Mohelnice**
rozhodčí: Frnčovi
sponzor: v řešení

Bonitace budou vždy druhý den po výstavě.

Athina Arwy Abrelyz

Svody:

11. 03. 2023 **ZKO Probluz**
16. 04. 2023 **kemp Žralok**
05. 08. 2023 **Zděřina nebo Jezero Vojkovice**
28. 09. 2023 **Mohelnice**
21. 10. 2023 **ranč Esadera (Písek)**

Výroční členská schůze: 30. 7. 2023

Kozinův pohár: 16. 9. 2023, Polička

Chodský stopařský speciál: 17. 6. 2023, Budišov

Výcvikový den s CHP: 18. 6. 2023, Budišov

5. Zpravodaj

Zjistit úspory na poštovním a výrobě.

Úkol: redakční rada (prosinec 2022)

6. Klubový web

Chodský pes ve výkonu – příprava webu, probíhá testování programu.

7. Chovatelské záležitosti

Odvolání proti výsledku bonitace (hodn. pánev. konč.) psa Mišpulína ze Zevlova dvora. Odvolání bylo projednáno, k dispozici bylo i vyjádření rozh. exter. z bonitační komise. Jednohlasně bylo přijato stanovisko k odvolání.

Úkol (odpověď): předsedkyně klubu

Chovatelské kolegium po novém roce on-line

Úkol: Štěpánová Z. a Soldánová I.

Upozornění pro majitele psů/fen, kteří mají omezení v chovu, že je nutné dodržet bod 41 zápisního řádu klubu (podání žádosti min. 3 týdny před předpokládaným háráním).

Pro pozdě zaslání žádosti nebude vystaven krycí list z důvodu delšího procesu schvalování všech poradců chovu u výjimek.

8. Výcvikové akce

Seznam akcí viz bod 4.

Směrnice příspěvků klubu byla přepracována a schválena.

Vyvěsit na webu KPCHP (prosinec 2022) a rozeslat organizátorům akcí v roce 2022.

Úkol: Vildová A. a Maierová J.

9. Různé

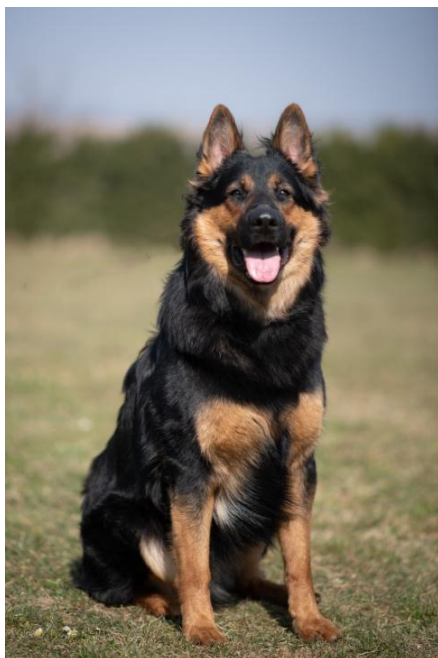
- Klub chodského psa Švédsko poslal žádost o možnost vyslání zástupce našeho klubu na akci pořádanou jejich klubem. Nutné zjistit informace.

Úkol: Kudrnáčová J.

- Žádost rozhodčí o možnost rozšiřování plemena chodský pes Monika Švarcová: Schváleno dle schválených podmínek hospitací 2x bonitace a 1x výstava pořádaná KPCHP.

- Žádost Patricie Nesvadba o podstoupení databáze KPCHP pro Švýcarský klub chodského psa:

Klub nemůže podstoupit data, která jsou majetkem klubu a bylo by to v rozporu s GDPR.

Athos Rex Vick Abrelyz

- Aventurine Bohemian Crystal byl uchovněn na bonitaci v Chodské Lhotě bez předchozího svodu dorostu (doplněno při bonitaci):

Z důvodu přechodného pobytu majitelky v zahraničí, výborem schváleno před konáním akce.

Eddie Chodský drahokam

- HPCH informovala, že obdržela oznámení od majitele nechovné feny Canna Abakukesme (nechovná, DLK 0/0, DKK D, svod dorostu splněn), že došlo k nežádoucímu nakrytí chovným psem Corry Zlatý Klondike. Oba jedinci v jedné domácnosti. Majitelé E. B. a D. B. jsou členy našeho klubu, neměli zájem nežádoucí nakrytí zatajit a postupovali dle Zápisního řádu čl. 59. Z tohoto nežádoucího krytí se narodilo 6 štěňat.

Jelikož KPCHP, z. s. nemá zájem o podporu chovu jedinců bez PP (a průkaz původu je dokladem o původu) rozhodl výbor klubu za účasti HPCH i př. RK, že jedincům z tohoto spojení budou vydány průkazy původu „s omezenou registrací, tj. jedinci nemohou být použiti k chovu“, v návaznosti na Zápisní řád ČMKU, čl. X, bod 19, který je určen právě i pro tyto případy nežádoucího nakrytí:

Znění: V odůvodněných případech může být průkaz původu označen jako „omezená registrace/limited registration“. Tato poznámka musí být rovněž uvedena v databázi plemenné knihy. Jedinec s omezenou registrací se může, mimo využití v chovu, zúčastnit všech kynologických aktivit (výstav, zkoušek atd.), OMEZENÁ REGISTRACE = NENÍ POVOLEN K CHOVU.

- Vydání průkazů původu s omezenou registrací je podmíněno doložením výsledků paternity. Bude provedena kontrola vrhu příslušným poradcem chovu.

Majitelům psa i feny je uděleno kárné opatření dle Kárného řádu 3.3 a) Pisemné napomenutí.

(Výbor klubu probíral tu nejvhodnější alternativu, jak v takovém případě rozhodnout. Rozhodně není zájem o podporu chovu jedinců bez PP. Průkaz původu je primárně dokladem o původu jedinců, který v tomto případě bude podmíněn testem paternity u narozených štěňat. Otec je chovným jedincem, matka nechovná – ač DKK „D“, má absolvován svod dorostu, kde nebyly vyhodnoceny vady či závažné nedostatky, absolvovala klubovou výstavu s ohodnocením VD).

Zapsal: K. Peroutka

Kalendář klubových akcí na rok 2023

propozice na jednotlivé akce najdete na webových stránkách KPCHP

11. 03. 2023	svod	ZKO Probluz
16. 04. 2023	svod	kemp Žralok (Plumlov)
22. 04. 2023	speciální výstava	kemp Pecka
23. 04. 2023	bonitace	kemp Pecka
04.-07. 05. 2023	výcvikový víkend s chodským psem	Nesměř
17. 06. 2023	chodský stopařský speciál	Budišov
18. 06. 2023	výcvikový den s chodským psem	Budišov
29. 07. 2023	Memoriál Ing. Findejse	kemp Zděřina nebo Jezero Vojkovice
30. 07. 2023	bonitace	kemp Zděřina nebo Jezero Vojkovice
30. 07. 2023	členská schůze	kemp Zděřina nebo Jezero Vojkovice
05. 08. 2023	svod	kemp Zděřina nebo Jezero Vojkovice
16. 09. 2023	O Kozinův pohár	ZKO Polička
28. 09. 2023	svod	kemp Mohelnice
30. 09. 2023	klubová výstava	kemp Mohelnice
01. 10. 2023	bonitace	kemp Mohelnice
21. 10. 2023	svod	ranč Esadera (Písek)

Dotazník sledovanosti zdraví

Prosíme všechny majitele chodských psů, aby svým psům a fenám doplnili na klubových stránkách dotazník sledovanosti zdraví (pod symbolem srdíčka na kartě psa), případně informace pošlete hlavní poradkyni chovu Ivaně Soldánové na, e-mail IvaSold@seznam.cz.

Týká se to nejen nemocných, ale i zdravých psů. I tyto informace jsou pro chov důležité. Děkujeme.

Jak psát příspěvky a posílat fotky do Zpravodaje KCHP

Textové příspěvky:

Prosíme, texty posílejte ve formátu .doc či .docx, neformátované, bez dělení slov a bez vložených fotografií. Za čárkou ve větě a za tečkou či dvojtečkou se dělá mezera, před ně mezera nepatří. Pokud chcete text odsadit, raději použijte tabulátor, než odklepávání mezerníkem.

Naopak si nelámejte hlavu s gramatikou, nikdo nejsme dokonalý 😊. Pokud chybu nebo překlep najdeme, rádi je opravíme. Pokud však můžeme poradit, článek pište raději jako člověk, ne ve stylizaci psa. A prosím, podepište se.

Redakce má právo na redakční úpravy textů. Za správnost údajů v nich ale odpovídají jejich autoři.

Tabulky:

Prosíme, tabulky posílejte ve formátu .doc, .docx, .xls či .xlsx. Ne jako fotky či obrázky.

Fotografie:

Prosíme, fotografie posílejte barevné (ale lze i černobílé) ve formátu .jpg a velikosti nejlépe přes 2,5 MB. Vyberte ostré snímky – dejte si 100% zobrazení a uvidíte, zda má Váš pes obličejovou část hlavy ostře řezanou či rozmazanou, a pak se rozhodněte, zda foto zašlete. Nedělejte výřezy, pošlete celý záběr a v plné velikosti, ne automaticky zmenšený. Všechny fotky ještě upravujeme, aby byly co nejlepší, a výřez volíme podle potřeby sazby.

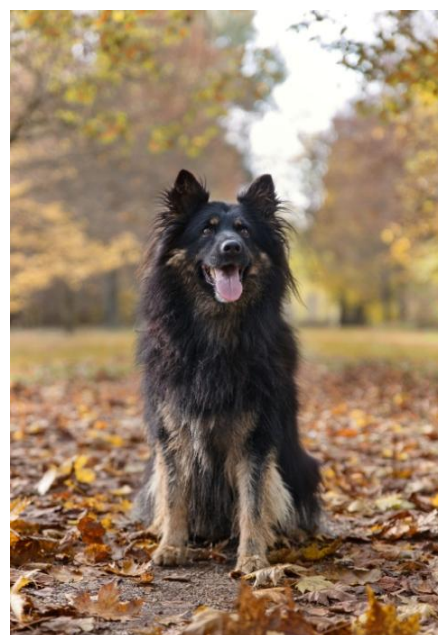
Každou jednotlivou fotku nazvěte plným jménem psa se správně použitými velkými písmeny – už lze i s diakritikou. Pokud někdo místo jednotlivých fotek pošle odkaz na album, zveřejníme pouze odkaz. Chodských psů je už moc, nerozoznáváme ani je, ani všechny majitele. Nové chovatelské stanice mají navíc nejen různá podivuhodná jména, ale i různě psaná velká písmena. Identifikace psa a vyhledání jeho správně napsaného jména je při zhruba stovce fotek na jeden Zpravodaj časově náročné.

CHS z Gipova: Ystell Urio z Gipova, Comtess Vendy z Gipova, Vendeta z Gipova a Uriáš z Gipova

Geronimo La Kofila

Alisa Ro-Ga pair

Poděkování

Náš nemilejší pes bydlí s námi v Hrádku, odkud zdravíme celou redakci a moc děkujeme za pěkné čtení v klubových Zpravodajích.

Vymětalovi

Arbon Abakukesme

První Světová výstava chodských psů 2022 – 24. září 2022, Chodská Lhota

rozhodčí: M. Kirke, M. Václavík, O. Vondrouš, P. Márová, I. Soldánová

BOB	Ch., JCh. Wurzi Bryvilsár
BOS	Tulinka z Malého údolí
BOJ	Baltazar Noční hlídka
BOV	Frenn z Dašického zátiší
Světová naděje štěňata	Haatan z Konické skály a Urraca Vita canina
Světová naděje dorost	Jumbo Jet z Dašického zátiší a Dee z Podbrdského kraje
Vítěz mladých světové výstavy	Baltazar Noční hlídka a History Maya Černá luna
Vítěz třídy pracovní světové výstavy	Ch., JCh. Wurzi Bryvilsár
Vítěz veteránů světové výstavy	Frenn z Dašického zátiší
Vítěz světové výstavy	Ch., JCh. Wurzi Bryvilsár a Tulinka z Malého údolí
Nejlepší chovatelská skupina	Bryvilsár
Nejlepší pár	Artu Dytu Whinedog a Misty z Letinské kovárny

PSI:

Třída štěňat	Haatan z Konické skály	VN1
Třída dorostu	Jumbo Jet z Dašického zátiší	VN1
Třída mladých	Baltazar Noční hlídka	V1, CAJC, BOJ
Mezitřída	Anoki Duke Kapiro	V1, CAC
Třída otevřená	Fresh Prince Lukato Gold	V1, CAC
Třída pracovní	Ch., JCh. Wurzi Bryvilsár	V1, CAC, BOB
Třída vítězů	Ch. Achim z Podbrdského kraje	V1, CAC
Třída veteránů	Casper z Městského mlýna	V1
Třída čestná	VCh., Grand. Ch., Ch., JCh. Randy Krosandra	V1

FENY:

Třída štěňat	Urraca Vita canina	VN1
Třída dorostu	Dee z Podbrdského kraje	VN1
Třída mladých	History Maya Černá luna	V1, CAJC
Mezitřída	Azalyn Gallo Lacus	V1, CAC
Třída otevřená	Tulinka z Malého údolí	V1, CAC, BOS
Třída pracovní	Fly Ciara Černá luna	VD1
Třída vítězů	GrandCh., Ch., JCh. Jesabellia Regenia Bohemia	V1, CAC
Třída veteránů	Frenn z Dašického zátiší	V1, BOV
Třída čestná	Fatra Saga Dalii	VD1

Wurzi Bryvilsár – BOB, Světový vítěz pes

Tulinka z Malého údolí – BOS, Světový vítěz fena

Baltazar Noční hlídka – BOJ, Světový vítěz mladých pes

Frenn z Dašického zátiší – BOV

History Maya Černá luna – Světový vítěz mladých fena

Nikdo další se po Světové výstavě chodských psů 2022 v Chodské Lhotě nedostavil k oficiální fotografe, aby se nechal zvěčnit.

Výsledky 20. ročníku závodu chodských psů O Kozinův pohár – 28. 9. 2022, ZKO Otěšice

Pořadí prvních tří včetně dvojic se stejným počtem bodů na 4. místě:

Pořadí	Psovod	Pes	Body			Celkem
			A	B	C	
Kategorie štěňata						
1.	Mária Iliecová	Annie Alpha Bohemia		69		69
2.	Žaneta Žabokrtská	Elody All Peramans		65		65
3.	Karolína Listopadová	Call me Bax Bohemian Crystals		58		58
Kategorie A						
1.	Karolína Listopadová	Bruce na Skalském kopci		58		58
2.	Hana Drhová	Crash z Talova dvora		56		56
3.	Monika Baslová	Alánus Kapiro		54		54
4.	Eliška Chevrier	Harald Anardil Voronda Nildo		54		54
Kategorie B						
1.	Monika Křivská	Hibernal Krosandra		44	47	91
2.	Ivana Křivánková	Antracite Bohemian Crystals		45	45	90
3.	Jana Hynková	Eddie Chodský drahokam		50	38	88
Kategorie C						
1.	Alena Jančíková	Delaware Fidelis et Fortis		87		87
2.	Nikol Pospíšilová	Amethyst Niraya Bohemian Crystals		83		83
3.	Milan Kubeš	Adonis All Peramans		77		77
Kategorie D						
1.	Jana Maierová	Wurzi Bryvilsár – absolutní vítěz	96	90	84	270
2.	Michaela Nováčková	Ariadna Bohemia Gold Love	98	88	83	269
3.	Zuzana Vaničková	Priberry Bryvilsár	98	79	90	267
4.	Libor Grüner	Bady z Vínarského Sakrova	95	86	86	267
Kategorie senior						
1.	Radek Kohoutek	Bree Dark Bark		82		82

Neuvěřitelně vydařené září

Světová výstava

Po téměř dvou letech příprav, v sobotu 24. září 2022 nastal den „D“ a v Chodské Lhotě proběhla 1. světová výstava chodských psů. Kdo se zúčastnil, musí uznat, že to byl neskutečný zážitek.

Pod taktovkou Karla Peroutky vše šlapalo na 110 %. A ačkoliv to vypadalo, že počasí půjde proti nám, nakonec se umoudřilo a dopřálo nám pěkného dne.

Jelikož jsem dojímá, sentimentální a zároveň hrdý Čech, už na počátku mě chytla u srdíčka hudba národopisného souboru Postrfkov. Když byl při představování rozhodčích a hostů pan Leopold Hykel dojat, i slzičku jsem zamáčkla. Pro upřesnění, u pana Hýkela se na podzim roku 1985 narodil úplně první vrh našeho chodského psa. Měla jsem tu čest si s ním povídat, a byl nadšen i dojat, že ta práce, na jejímž začátku se podílel, je takto zúčastněna.

Na posuzování bylo postaveno pět kruhů. Bohužel, u takto velké akce není možné poctivě sledovat všechny kruhy a vystavované psy. S Wurzikem jsme měli možnost přihlášení buď do třídy pracovní, nebo do třídy šampionů.

Jsem poctiví pracanti, tak jsem zvolila třídu pracovní. Byla jsem velice mile překvapená, až nadšená, když jsem zjistila, že v této naší třídě je přihlášeno jedenáct jedinců. To zkrátka ještě nikdy nebylo! Ačkoliv to pro nás byla konkurence, já z toho prostě měla radost. A pokud se podíváte na sestavu ve třídě pracovní, vůbec nebylo jasné, kdo ji vyhraje. Věhlasnými jmény se to tam jen hemžilo. Proto si tohoto vítězství a titulu CAC v této třídě nesmím cením.

V tuto chvíli jsem se domnívala, že jsme dosáhli maximálního úspěchu na světovce, a byla jsem nadšená. Jak mě někteří znáte, jsem takový majitel, který ačkoliv svého psa zbožňuje, tak vidí a uznává, že má nedostatky jak v exteriéru, tak při práci.

Když jsme si v závěrečných soutěžích běželi pro vítěze pracovního psa jako jediní, neboť ve třídě fen byly rozdány samé známky VD a tudíž o vítěze nesoutěžily, říkala jsem si, že to je krásný bonus a samozřejmě jsem z toho měla radost.

Ale Dáda Hřebíčková mě do toho obřího kruhu posílala znovu?! A přišli jsme s cenou světový vítěz pes. To už jsem tomu nemohla uvěřit. Nicméně jsem byla domluvena s chovatelkou na prezentaci chovatelské skupiny, tak nebyl čas na užívání vítězství. Honem obléci stejnokroj a šup do kruhu. Soutěžilo tu čtrnáct chovatelských skupin. Zvítězila naše chovatelská skupina, Bryvilsár, chovatelky Jany Kudrnáčové. Bylo to napínavé a nádherné vítězství!

Jen jsme se odfotili, ještě jsme si s Wurzikem nevydechli, a už nás opět nahání Dáda se slovy: „Já mám vždycky strach, abyste se mi vrátili.“

Tak, a teď přichází skutečná nervozita. Hlavou se mi mihají myšlenky. Jsem jak Jekyl a Hyde.

Dostat se do finále, kde je tuším šest psů, ze 418 přihlášených? To se mi něco zdá? Ty jo, to není možné. Že by to mohl vyhrát? A následuje.

Ale vždyť je takový, takový a makový. To je přeci hloupost. Nemůže vyhrát! Zkrátka uděláme maximum, co můžeme, a uvidí se. Nějak to dopadnout musí!

Nejužší výběr vbíhá za potlesku diváků do kruhu. Pan rozhodčí Krinke všechny bedlivě prohlédne v postoji a následuje další kolečko. Poté vyhlášení vítěze veterána, juniora, a když z jeho úst slyším: „A vy dva, do pohybu,“ zatmí se mi před očima. Po kolikáté dnes už ten kruh běžím, už nemůžu. Snažím se vzchopit, Wurzik už je taky unavený, ale po celou dobu naprosto úžasný! Tak se rozbíháme. V tu chvíli přišla skvělá podpora od celého davu. Potleskem i slovně. Bylo to... zkrátka nepopsatelné. Vše završil pan rozhodčí verdiktem, že Wurzi Bryvilsár získává titul BOB a stává se celkovým vítězem 1. světové výstavy chodských psů!

Mám tendenci se omluvit za svou bezprostřednost, když jsem skočila rozhodčímu kolem krku. Ano, mělo být jen seriózní podání ruky. Ale stalo se!

Možná je to jen domněnka, v tu chvíli jsem ale měla pocit, že všichni kolem nás nám vítězství upřímně přejí. Byly to neuvěřitelně krásné pocity. Musím říct, že tu naši chodskou skupinu beru jako rodinu a jsem moc ráda, že ji mám!

Ještě se vrátím do chvíle, než došlo na závěrečné soutěže. Měli jsme tu čest, dostali od klubu důvěru a s Wurzim jsme se zúčastnili předváděček. Šlo o doprovodný program výstavy a zároveň o propagaci, co naše jedinečné plemeno umí a zvládá. Společně se Zuzkou Pěčkovou a jejím Herem jsme předváděli cviky poslušnosti ze sportovní kynologie. Kluci sice udělali nějakou tu chybičku, ale byli skvělí. Ani jeden z nich není zvyklý cvičit uprostřed šumícího davu a navíc synchronně s dalším psem. Já osobně jsem na Wurzika pyšná.

Ředitel výstavy, pan Karel Peroutka, při úvodním ceremoniálu řekl jedinou větu: „Užijte si to!“

My jsme si s Wurzikem vzali jeho slova k srdci a užili si to naplno se vším všudy.

Také mám pro všechny jediné slovo: „Děkuji!“

O Kozinův pohár

Plynule přejdu z výstavní soboty do závodní středy. To se v rámci chodského podzimu, celotýdenní akce, konal 28. 9. 2022 jubilejní 20. ročník závodu chodských psů „O Kozinův pohár.“

Zúčastnilo se ho úctyhodných 32 chodských psů. Další číslo, ze kterého mám radost. Krásně početná byla i kategorie štěňat, což jsou v podstatě děti do jednoho roku. Letos jich bylo

sedm. Doufám, že se s nimi potkáme při dalším ročníku ve vyšších kategoriích.

Vrátím se ale ke kategorii, ve které jsme soutěžili s Wurzikem. V rámci tohoto závodu jde o tu nejvyšší, tříoddílovou, tudíž se skládá ze stopy, poslušnosti a obrany. Vybrat si můžete ze dvou variant. Buď podle ZVV1 nebo IGP1. S Wurzim jsme zvolili IGP1.

Závod probíhal v ZKO Otěšice, kde jsou zvyklí pořádat závody na úrovni. Velké díky patří za zařízení areálu a pomoc při zajištění závodu Karlovi Peroutkovi. Nesmím zapomenout na Zuzku Pěčkovou, která má každoročně tento závod pod svými křídly. Věřím, že jí Kozina přirostl k srdci a bude garantem závodu i nadále! Oběma děkuji.

Byla jsem moc ráda, že naše pozvání přijal pan rozhodčí Josef Zábranský. Musím říci, že to je pán, který svůj život zasvětil nejen kynologii, ale především kynologické mládeži, s níž pracoval cca od 70. let a tuto práci musel ukončit před asi šesti lety. V tomto období pod něho spadala mládež z celé naší republiky. Možná byste se divili, jaké kynologické osobnosti prošly pod jeho vedením. Hluboce si tohoto člověka vážím.

Opakem zkušeností pana rozhodčího byl figurant. Sedmadvacetiletý mladý muž, David Calta. Pár týdnů před Kozinou získal průkaz svazového figuranta. Úžasný úspěch, je neskutečně těžké toho dosáhnout, ale měla jsem z této kombinace malé obavy. Naprosto zbytečně! Již při úterním tréninku byla vidět jeho citlivost a přemýšlivost vůči psům. Odvedl skvělou práci,

jak v tréninku, tak při samotném závodě. Jistě o něm ještě uslyšíme!

Když jsem po uzavěrci viděla startovní listinu, říkala jsem si, že vítězství nemá nikdo z nás jisté, že to bude určitě napínavé do samého konce. A bylo. Doslova! Ale nebudu předbíhat.

Po rozlosování jsme nejprve na pár hodin odjeli na stopy. Terénem sice byla krásná louka, ale počasí s námi tentokrát moc spolupracovat nechtělo. Postupně jsme si tedy užili deště i větru. Nicméně chodský čenich je naprosto úžasný, a ani jeden z pěti konkurentů neměl pod 90 bodů. O tom se mnohým jiným služebním plemenům může jen zdát. Skvěle vyrovnaná práce všech. A já měla vnitřně zase tu neuvěřitelnou radost, jak jsou chodáči skvělí, navíc v disciplíně, kterou mám nejraději.

Po návratu na cvičák, a po posouzení ostatních kategorií, jsme šli s Wurzikem s kůží na trh jako první. Poslušnost se nám skutečně vydařila. Řekla bych, že až na pár drobných chyb, jsme si ji opravdu užili. Ona poslušnost je zrádná. Stačí, že se něco nepovede, pejsek něco vymyslí či jakákoliv chyba psůvoda a bodové ztráty jsou citelné.

Je to tady. Máme před sebou poslední disciplínu. Obrany. Víím, že to není naše nejsilnější stránka. Ještě se jdu podívat na výsledkovou tabuli. Tam po dvou disciplínách není stále znát, že by byl někdo o nedostatečný krok vpředu. Naopak. V prozatímním součtu bodů máme na prvním a druhém místě stejný počet. A jen s malým náskokem na zbytek závodního pole. Tak skutečně. Bude to napínavé opravdu až do

poslední obrany. Neboť Wurzi na obranu nastupuje jako první a naše momentálně největší konkurentka, spolubojovnice, jako poslední. Wurzi předvedl krásné vyštěkání figuranta, celou poslušnost měl v obraně pěknou, moc se mu nepovedl první zákus při útěku, ale pak už bylo vše v pořádku. Udělal mi radost, kluk chlupatý.

Poslední obrana za námi, pomalu se všichni scházíme u výsledkové tabule, kde se to vše dopočítává a přepočítává.

A je to skutečnost. Wurzi Bryvílsár vyhrál 20. ročník závodu „O Kozinův pohár.“ Stále mi to ještě nějak nedochází. Vše bylo tak těsné a napínavé. Upřímně bych to přála komukoliv z nás. Gratuluji všem spolubojovníkům. Příště může být vše úplně jinak.

Ale na druhou stranu. Mám doma prvního světového vítěze a ještě se nám podařilo vyhrát 20. ročník závodu. To se stane jen jednou za život. Mám z toho ohromnou, nepopsatelnou radost.

Každý večer, když ležím v posteli, vidím na ty dva obří poháry. Stále nemohu uvěřit tomu, že to je pravda. Že se nám povedlo něco neuvěřitelného. Wurziku, jsem na Tebe opět neskutečně pyšná!!!

Mám ráda všechny chvíle, které spolu společně trávíme, a věřím, že si i další společný život budeme užívat plnými doušky.

A s vámi se minimálně v tomto počtu budu těšit na viděnou v Poličce, 16. září 2023 při 21. ročníku závodu „O Kozinův pohár.“

Jana Maierová

Sobota 24. září 2022 – Světová výstava chodských psů

Chodská Lhota nedaleko Kdyně u Domažlic přivítala v sobotu 24. 9. více než 400 chodských psů z 11 zemí, kteří se tam sjeli na historicky první světovou výstavu plemene. A bylo se na co koukat.

Přibližně dva roky připravovali organizátoři v čele s místopředsedou klubu Karlem Peroutkou a výborem Klubu přátel chodského psa i řadou pomocníků tuto velkolepou akci.

A přípravy se vskutku vyplatily, protože vše bylo výborně naplánováno, celý den odsýpal a vše běželo jako na drátkách. Akce se uskutečnila na fotbalovém hřišti v Chodské Lhotě, které nabídl dostatek místa všem přítomným – tedy nejen vystavovatelům, ale i divákům a stánkařům.

Přejímka a zahájení

Výbornou organizaci jsme mohli sledovat už při přejímce psů, která byla rozdělena na tři stanoviště podle čísel, pod kterými se přihlášení psi vystavovali. Díky tomu se ani v takovém počtu zvířat netvořily dlouhé zástupy čekajících.

Každý vystavovatel obdržel opravdu velmi hezky zpracovaný katalog, výstavní číslo, pamětní kokardu a nálepku s obrázkem chodského psa a textem světové výstavy. Sotva se vystavovatelé přesunuli na hlavní plac a rozeřovali si své stany, přišlo na řadu zahájení akce, které obstaral národopisný soubor Postřekov s veselými chodskými písněmi a tanci.

Následovalo představení rozhodčích, hlavních organizátorů, a také speciálních hostů výstavy, mezi kterými byla i vnučka Ing. Jana Findejse (12. 2. 1927 – 15. 8. 2006), který naše krásné národní plemeno zregeneroval, a také pan chovatel Leopold Hykel, který v roce 1985 odchoval první registrovaný vrh chodských psů v chovatelské stanici na Barance.

Posuzování se ujalo pět rozhodčích

Při takovém počtu přihlášených bylo nutné delegovat i dostatek rozhodčích, aby se výstava neprotáhla do noci. Delegaci přijali Ivana Soldánová, Petra Márová, Miroslav Václavík, Otakar Vondrouš a Milan Krinke. Každý z nich měl bohaté zkušenosti s posuzováním chodského psa, a tak dobré hodnocení a pěkná známka vykouzlily každému úsměv na tváři.

Osobně jsem viděla pouze posuzování pana Milana Krinkeho a paní rozhodčí Ivany Soldánové a moc se mi líbilo, že svá rozhodnutí pokaždé zdůvodnili, mluvili z výstavního kruhu ke všem přítomným divákům a u každého vystavovaného psa dokázali najít jeho přednost. Nakonec byli vybráni ti nejlepší, ale výběr rozhodčím nikdo nezáviděl, protože mezi tolika krásnými jedinci najít toho, kdo vyhraje, bylo opravdu velmi těžké. Například ve třídě otevřené bylo přes 80 fen a 60 psů. I další třídy byly velmi obsazené (obvykle 30-55 jedinců) a za zmínku jistě stojí i třída veteránů, kde se v úžasné kondici předvedlo 10 psů a okolo 26 fen.

Kde najít handlera? No přece v klubu.

Jelikož se ve všech pěti kruzích posuzovalo naráz, měli někteří majitelé problém s načasováním, pokud přijeli vystavit více než jednoho psa. A protože není možné stát ve dvou kruzích najednou nebo přebíhat z jednoho do druhého podle toho, na kterého psa je zrovna zaměřen zrak rozhodčího, vyvstala u pár majitelů otázka, kdo jim pejska předvede.

Ale i od toho jsme klub přátel (nejen) chodského psa. Stačilo se obvykle zeptat nejbližšího souseda a hned bylo vše domluveno. Chodští psi jsou kamarádští a obvykle i velmi společenská, takže jít do kruhu s jiným člověkem jim nedělalo příliš velké problémy – mnoho psů si vyběhalo i hezké umístění. A co jsem mohla pozorovat, tak vůbec nerozhodovalo, jestli šlo o psa českého či zahraničního. I když finská choďanda nerozuměla své české handlerce (sehnané fofrem až na místě) ani slovo, ochotně a důvěřivě s ní nastoupila do kruhu a krásně se předvedla. Choďák je zkrátka pro každou psinu.

Závěrečné soutěže a ukázky

Celý den utekl neuvěřitelně rychle. Propagační předměty klubu spojené se světovou výstavou či lákavé chodské koláče byly většinou vyprodány dřív, než se k nim vystavovatel po celém dni běhání z kruhu do kruhu dostal.

Jako kdyby od rána uplynulo jen pár hodin a byly tu závěrečné soutěže a ukázky výcviku, které začínaly v 15 hodin. Mohli jsme sledovat dvojici chodských psů předvádějících poslušnost, dále také choďáka obránáře, ukázkou dogfrisbee a tance se psem.

Jako vzpomínka na pana Jana Findejse se zde předvedl i pražský krysařík (jehož rovněž pomohl zregenerovat), který ukazoval nejen poslušnost, ale i pachové práce. Myslím si, že by byl pan Findejs na obě svá národní plemena velmi pyšný.

V závěrečných soutěžích výstavy nastupovaly světové naděje štěňat a dorostu, nejlepší páry psů, nejlepší pracovní psi, a také chovatelské skupiny.

Pak už následovala část, na kterou všichni netrpělivě čekali – ta, kde měl být vybrán nejlepší pes celé výstavy. Nastoupil nejužší výběr fen a psů a rozhodčí pan Milan Krinke je nechal běžet hezky dokola (nutno říct, že závěrečný kruh byl opravdu obrovský), aby se mohli co nejlépe předvést. Následně vybral světového vítěze veteránů (Frenn z Dašického zátiší), světového vítěze mladých (Baltazar Noční hlídka) a pak dlouze rozmýšlel. Titul BOB nakonec zadal psovi z třídy pracovní, světovému vítězi psů, Wurzimu Bryvilsár majitelky Jany Maierové. Titul BOS (nejlepší opačného pohlaví) pak vyhrála fenka ze třídy otevřené a světová vítězka fen Tulinka z Malého údolí majitelky Veroniky Demjaničové.

Poděkování je na místě!

Celá výstava se opravdu vydařila a patří za to obrovské díky organizátorům, všem pomocníkům, rozhodčím, ale i samotným vystavovatelům. Poděkovat je třeba také partnerům výstavy, tedy Plzeňskému kraji, ČMKU a firmě Yoggies, která výstavu sponzorovala. Tento kynologický svátek, který byl pořádán v souvislosti s 30. výročí založení Klubu přátel chodského psa, si jistě všichni účastníci velmi dobře uchovají v paměti a budou na něj rádi vzpomínat.

Marie Trauskeová

Návrat ke kořenům

Píše se 24. září 2022. Den, který si jistě mnozí chovatelé chodských psů dobře zapamatují. Chystá se doposud největší akce tohoto plemene – SVĚTOVÁ VÝSTAVA CHODSKÝCH PSŮ. A kde jinde uspořádat tak velkolepou událost než v srdci samotného Chodska? Kraje hustých lesů, zlatavého obilí a houževnatého lidu postaví statečné a myslí udatné, jak o Chodech píše Jirásek ve svých Psohlavcích...

Od časného rána se do Chodské Lhoty u Domažlic sjíždějí nadšenci z celé republiky, ba i ze zahraničí (zastoupeno je Švýcarsko, Německo, Slovensko, Belgie, Nizozemsko, Finsko, Dánsko, Rusko, Polsko, Švédsko, Irsko).

Rozpis kruhů před výstavou sliboval opravdu hojnou účast, nedokázala jsem si představit, jak asi vypadá bezmála pětistovka choďáků na jednom place. Obrázek, který se mi naskytl při příjezdu na místo, mi vyrazil dech. Na kopci nad Chodskou Lhotou, tam, kde bychom běžně očekávali stádo ovcí nebo krav, se to jen hemžilo černými ovčáckými psy. Mezi nimi korzovali jejich majitelé, kteří se vřele zdravili s dalšími vystavovateli a vesele klábosili.

Jakožto zarytá folkloristka jsem s nadšením uvítala, že samotnou akci zahájilo představení Národopisného souboru Postřekov. Postřekovští představili chodský folklor se vším všudy – chodské dudy, chodské kroje, chodské nářečí.

chodské kolečko, mateník, ba i motovidlo. Zaznělo i několik písni o psech: „Nebudu ti nadávatí psí plemeno“, „...ve vsi psi štěkají, kudly vyjou“, avšak ta nejznamenitější „Postřekovo velká ves, utrh' dívčí kapsu pes“ zůstala uchu diváka skryta. Jaká škoda.

Jelikož jsem výstavu chápala spíše jako přehlídku, jako něco svátečního, i já jsem pocítila touhu prověřit svůj chodský kroj. A tak jsem se do kruhu s naším rodinným psem Ronem vydala v oděvu, ve kterém mě občas nepoznává ani vlastní matka. Ve skutečnosti jsem čekala, že nás takových bude víc, tu a tam je na českých výstavách kroj k zahlédnutí. A z toho, že si možná nějaký rýpal pomyslel, že se jen snažím odvést pozornost od psa, si nic nedělám, vím, jaký poklad náš Rony je.

V kruhu si Rony vedl znamenitě, i když pro příště musíme potrénovat trpělivost při čekání na samotné posouzení. Z velké konkurence (hlášeno 68 psů ve třídě otevřené) skončil v TOP8, což považujeme za ohromný úspěch.

Po posouzení v kruhu si dáváme tradiční vošouch (čti bramborák) a pivo. Sotva je stihneme zajíst chodským koláčem, už začínají závěrečné

soutěže. Teď přichází na řadu skutečně velkolepá podívaná. Ti nejpovolanější předvádějí, že chodák je opravdu všestranné plemeno. Zvládá vše od dogfrisbee, přes dogdancing, kompetitivní obedienci až k obranám. Musím se přiznat, že mi občas až padla brada, když jsem viděla, co všechno je chodák schopen se naučit, když se s ním pracuje.

Děkujeme všem organizátorům, rozhodčím, sponzorům, vůbec všem, kdo se podíleli na chodu výstav. Byl to perfektní a nezapomenutelný den plný dojmů a krásných zážitků s našimi chlupáči.

Na závěr pár tipů pro pohodlí na výstavě

- Na předvádění v rozbahněném kruhu volte obuv s co nehlubším vzorkem (ideálně tretry) ☺, rozhodně ne střevíce na podpatku, které se sice hodí ke kroji, ale jinak jsou totálně nepraktické.
- Je-li kruh veliký, protáhněte si před vstupem do něj nohy.
- Máte-li děti, vezměte s sebou 1–2 babičky.
- Pokud pes nastupuje doma sám do auta, nezapomeňte mu vzít vodítko.

Na to, co se dělo potom, bych potřebovala alespoň čtyři oči a alespoň čtyři mozky, které by ty informace ze zrakové dráhy zpracovávaly. Jednoduše shrnuto – pes, kam se podíváš.

Martina Suchá a Xerron Bryvilsár

Krysařík na návštěvě

Loni po Světové výstavě psů v Brně, kde jsme s Guliverem dělali ukázky, jsem dostala pozvání na Světovou výstavu chodských psů konanou 24. 9. 2022, abych tam také malou ukázkou výcviku s krysaříkem předvedla.

Výstava se konala v Chodské Lhotě, a když jsme tam v sobotu přijeli, nestačila jsem se divit. Víc než 400 psů jednoho plemene na jednom fotbalovém hřišti! Přes 60 jedinců v jedné třídě najednou, to je teda pecka. To krysaříků tolik celkem nebylo ani na světce v Brně.

I když jsem tam nebyla od rána, ale přijela jsem až po obědě, byla to úžasná podívaná, plné fotbalové hřiště chodáků, všude vládla naprostá pohoda, skvělá organizace, dobré jídlo, krásní a šikovní chodáčci.

Ukázky výcviku chodáků se konaly před závěrečnými soutěžemi a jako první šel Guliver – jakože malý chodák, co ztratil chlupy a zdrcnul se. Myslím, že to všichni vzali s humorem a pochopili spojitost přes pana Ing. Jana Findejse, zakladatele obou plemen.

A Guliverek jim tam s radostí sobě vlastní ukázal, jak se umí nosit v tašce, pak taky něco z dogdancingu, oblíbený aportek a taky našel a přinesl (i když trochu adrenalinově) můj kapesník, který jsem hodila do řady kapesníků napachovaných od diváků. Pak už následovaly seriózní ukázky výcviku chodského psa, kde bylo pěkně vidět, jak je chodák všestranný, ať už od dechberoucí ukázky dogfrisbee, přes náročný dogdancing, až po velmi akční živou poslušnost a energickou obranu.

Děkuji moc za pozvání Karlovi Peroutkovi, moc si ho vážím. Bylo mi ctí být součástí takové krásné akce. Děkuji i za milé setkání s Kristýnou Kulhánkovou, vnučkou Ing. Findejse.

Sabina Benešová a Guliver z Fideláku

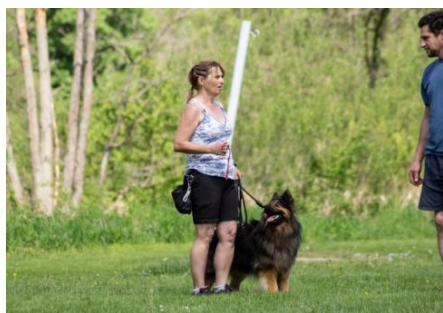

Výcvikový víkend v Nesměři

Moc ráda bych se s čtenáři Zpravodaje podělila o zkušenost z prodlouženého výcvikového víkendu chodských psů, který se konal ve dnech 12. až 15. května 2022 v rekreačním středisku Nesměř u Velkého Meziříčí a kterého jsem se účastnila se psem Aldem (Harald Anardil Voronda Nildo). Akci za KPCHP pořádala Jana Maierová, které se podařilo naplánovat a zorganizovat skutečně intenzivní program zaměřený na sportovní výcvik. Příležitost účastnit se této akce si nenechalo ujit 19 cvičících týmů různých úrovní pokročilosti, od úplných začátečníků po zkušenější psovody se psy mající už na kontě zkoušky z výkonu nebo úspěchy ze závodů.

Pobyt odstartoval ve čtvrtek odpoledne, kdy byla na místě většina účastníků. Po ubytování v chatkách, které jsme sdíleli i s našimi čtyřnohými kamarády, a prozkoumání okolí – malebného údolí říčky Oslavy – jsme se představili a bez dalších okolků rovnou vyrazili na plac.

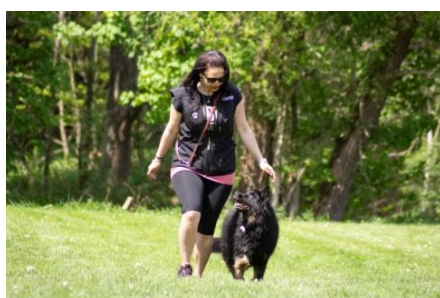
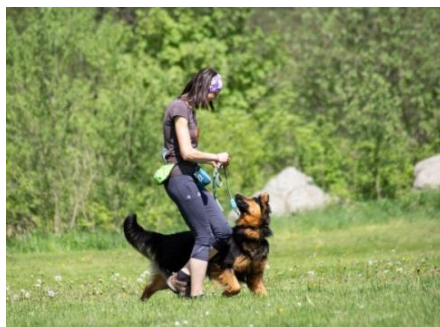
Během úvodní rozcvičky poslušnosti, kterou vedla Šárka Skřivanová, jsme předvedli, co všechno (ne)umíme, a začali sbírat cenné rady pro další výcvik.

Poté se šlo na úvodní kolo obran, což byla pro některé psy úplně první zkušenost. Měl je na starost Karel Vild, který se díky trpělivému a citlivému přístupu postaral o to, aby si psi i psovodi odnášeli jen ty nejlepší zkušenosti. Vysvětlil nám, že nejde o budování agrese, ale o rozvoj přirozeného kořistnického pudu psa. Myslím, že nejen mně změnil pohled na tuto disciplínu, z níž jsem dosud měla spíše obavy.

Večer jsme rozebrali zážitky a otázky dne, domluvili se na dalším programu a přemluvili Janu, aby přesunula nástup na páteční stopy z infarktových 5:30 alespoň na 6:00 hodin.

Lepšího instruktora pro stopařské práce jsme si přát nemohli. Jana se s námi podělila o neskutečné množství informací a rad. Osobně jsem objevila mimo jiné tajemství tzv. čtverečku – základního kamene stopařského výcviku, o kterém mi dosud v žádné ZKO nikdo neřekl.

Následovala individuální poslušnost se Šárkou, Janou a Karlem a oběd, po kterém většina z nás naprosto odpadla. Odpoledne byly opět obrany, tentokrát se dvěma figuranty (dorazil také Jarda Křivský). Každý si tedy mohl stříhnout dvě kola a vyzkoušet dva styly, což se poštěstí velmi zřídka.

Sobotní program byl v principu stejný jako v pátek a bylo vidět, jak se psi i lidé zlepšují. A samozřejmě čím více nám to šlo, tím více nás to všechny chytalo. U večerního táboráku jsme se skvěle pobavili, většina témat se přirozeně točila kolem psů. Shodli jsme se, že bychom si podobná soustředění přáli co nejčastěji.

V neděli, v den odjezdu, jsme měli méně náročný program, instruktoři pro nás připravili přípravu na výstavu a bonitaci. A také jsme měli příležitost sledovat dechberoucí ukázkou dogdancingu v podání Kamily Vavřincové, která se zrovna vracela z jeho Mistrovství světa. A také jsme se na závěr společně vyfotili.

Určitě mohu za všechny účastníky shrnout, že výcvikový víkend v Nesměři byl perfektně zorganizovaný, plný cenných zkušeností, přátelské atmosféry a nadšení pro práci se psy. Myslím, že nejsem sama, kdo odjížděl s pocitem „nakopnutí“ k dalším zlepšením.

Všem organizátorům a instruktorům patří velké a vřelé díky za tento jedinečný zážitek. Účastníkům přeji hodně úspěchů ve výcviku a doufám, že se s nimi brzy potkáme na podobné chodské akci.

Eliška Chavrier

Chodský stopařský závod

Dne 18. 6. 2022 uspořádal KK Budišov nad Budišovkou s Klubem přátel chodského psa 3. ročník Chodského stopařského závodu.

Sešlost začala už v pátek odpoledne a za celý víkend jsme si užili hodně srandy a taky vstřebávali spoustu informací. Oproti loňskému roku bylo účastníků méně, ale se všemi cloumaly emoce. Starší mazáci se snažili naprogramovat formu, „prvňáčci“ zase bojovali s obavami, co je čeká a jak to dopadne, a trému měli úplně všichni. Některým se zadařilo, některým ne, ale žádná ostuda, stopa je „alchymie“ a pes vám nikdy nemůže říct, jak se zrovna teď cítí. Navíc musí pracovat na desetimetrové šňůře úplně sám, psovod nesmí do práce psa moc zasahovat. A když se k černému chlupatému kožichu přidá ještě i vedro, jsou výkony psů obdivuhodné. Stopy jsou samé překvapení – trénink vynikající, přijde závod a pes jde úplně jiným směrem nebo se nerozejde vůbec, případně úplně zapomněl, jak vypadá předmět... Naopak psovod bez zkušeností se nestačí divit, že vyhrál...

Psi si schopnosti porovnali ve třech kategoriích. Začínající a nejmladší čichali ZM 150 kroků po 20 minutách, prostřední ZV1 300 kroků po půl hodině a ti nejzkušenější se museli snažit na stopě FPr3, hodinové, cizí, 600 kroků dlouhé.

Na všechno dohlížela rozhodčí paní Věra Hrušková a všichni byli vděční za její velmi milý přístup, který aspoň trochu rozptýlil trému. Nic by však nebylo bez perfektní přípravy, kterou opět organizoval Karlík. Všichni přesně věděli, kdy a kde mají stát „na značce“, všichni byli ukáznění a díky tomu závod pěkně odsýpal. Jen počasí naplánovat nejde, terén byl trochu sušší, ale zase pro všechny stejný.

Díky sponzorům si všichni závodníci mohli odnést hodnotné dárečky, no a kdo nás má rád: KPCHP, Staz, Canis Prosper, nakladatelství Plot, 4dox, Renova, město Budišov n. B., Gala, Raddog, Insportline, Czernin. Obrovský dík patří

kamarádům z klubu, kteří pomohli průběh závodu zajistit. Ale i tak jsem si posteskla, jestli má cenu dělat si starosti s akcí, když se sjede pár lidí. Pohrávala jsem si s myšlenkou, že už se mi do dalšího ročníku nechce, ale tato úvaha mi u chodáků neprošla...

Takže příští 4. ročník bude 17. 6. 2023 a budu ráda, když nebudete stopovat jen na FB. Třeba vás to čuchání poznamená jako Vlastu...

Lenka Galová

ZM		body	pořadí
Gryga Robert	Benny Temnolovec	5	4.
Galová Lenka	Cathargo Aurinko	42	2.
Kolářková Pavlína	Marwe z Dašického zátiší	43	1.
Kollárová Martina	Cerys Aurinko	40	3.
ZVV1			
Maierová Jana	Wurzi Bryvilsár	94	1.
Mrňová Martina	Audrey Aurinko	15	4.
Směja Jan	Achilles z Dašického zátiší	56	3.
Nováčková Michaela	Ariadna Bohemia Gold Love	80	2.
FPr3			
Galisová Vlasta	Agnes Badaluhami	93	1.
Galová Lenka	Baddy Fabaro Silesia	84	2.

Výcvikový den v Budišově

Po stopařském závodě následoval v neděli už klidnější výcvikový den. Klidnější v tom, že odpadla tréma, ale organizačně náročnější, protože se vždy sejde víc lidí.

Na cvičák se 19. 6. dostavilo 17 chodáků a 13 psodů. Trému možná měli začátečníci, protože pochybovali o tom, jestli jejich pes něco umí. Taky je některým psodům stydno se projevit jako kašpárek a pejska správně namotivovat hlasem i pohybem. Ale právě proto výcvikový den je, nikdo od prvňáčků nečeká perfektní práci, takže se nikdo nemusí stydět, na to je parta výcvikářů, aby všem poradila, jak na to.

A i ti pokročilí stále potřebují při výcviku dohled, jestli pes nesedí křivě, jestli se nerozhlíží při odložení, jestli nežvýká aport, jestli, jestli....

Hned ráno, dokud bylo slunce ještě milostivé, začal trénink stopování. Já sledovala mazáky a Karel vysvětloval začátky, snad všichni poctivě pokračují...

Po stopách pokračovala Martina s výcvikem poslušností, a protože máme placky dva, mohl zároveň Radek začít s obranami. Ještěže se nad vyštěkávací zástěnou hodně široce rozkládá koruna dubu, jinak by se figurant v těch oteplováčkách asi uvařil.

Bylo fajn, že nám opět vyšla vstříc místní restaurace a uvařila nám trojí jídlo, porce byly maximální, myslím, že nikdo hlady netrpěl.

Znovu musím poděkovat kamarádům z klubu, bez kterých by akce proběhnout nemohla.

Myslím, že zájem o výcvik chodáků roste, mile mě překvapila paní z Brna, která chtěla občas na trénink přijet. Koneckonců Martina k nám taky jezdí až z Brna.

Stopy a poslušnosti si každý může s nějakými zkušenými radami cvičit sám, ale bohužel figuranti jsou na cvičácích nedostatečné zboží.

A taky ne každý je ochotný nimrat se s chodákem – kousání do lidí přece jen v povaze všichni nemají.

Ze své profese si dělám srandu, že chodáci jsou dyslektici, učení jim trvá déle, ale výsledek je pak super. Moje zkušenost (a říká to i Honza): cvičím, cvičím a ono to nejde a nejde, pes si ze mě dělá srandu, už ztrácím veškeré naděje a pak hop, a je to tam! Pak tedy nevím, kdo koho trénuje.

Takže neztrácejte hlavu při neúspěchu a buďte trpěliví! Jestli si to nerozmyslím, další výcvikový den bude 18. června 2023.

Lenka Galová

Baddy Fabaro Silesia a Cathargo Aurinko

Mistrovské dogfrisbee

Mistrovství Evropy v dogfrisbee se konalo ve Slovinsku, a to od 26. do 28. srpna. Ve čtvrték celá česká výprava, včetně našich rodin, vyrazila do LenArtu. Všichni doufali v co nejlepší reprezentaci nejen České republiky, ale i chodského psa. Cesta trvala 6 hodin, ale jelo nás dohromady více, a tak cesta utekla docela rychle, dvě přestávky na vyvenčení pejsků a najednou jsme byli na místě. V tento den nás čekalo už jen stavění stanů, registrace a krátká prohlídka okolí. Bylo opravdu velké horko, proto jsme všichni doufali, že si psi zvyknou a zítra první závodní den zvládnou a neovlivní to jejich výkon. Pro Terezku to bylo první mistrovství Evropy, závodila v nižších kategoriích a asi jako nejmladší účastník a Marťa ve vyšší kategorii jako nejmladší a poprvé mezi nejzkušenějšími. Poprvé si na velké akci zahrála také freestyle Alča Bolehovská a Messi a minidistance Alena Kromková a Best Boy Rosa White.

V pátek se začínalo slavnostním zahájením, které bylo naprosto skvělé, všichni tancovali, radovali se a jako na olympiádě se závodníci z jednotlivých zemí procházeli s vlajkou své země. O titul Mistra Evropy přijely závodit týmy ze 17 zemí – z Turecka, Švýcarska, Španělska, Slovinska, Slovenska, Polska, Litvy, Lotyšska, Itálie, Izraele, Maďarska, Německa, Francie, Chorvatska, Belgie, Rakouska a jedna z největších výprav z České republiky.

Atmosféra stejně jako na všech dogfrisbee závodech byla přátelská a prostě úžasná. Celý český tým úžasně fandil, podporoval nejen své, ale i zahraniční účastníky a s tím se soutěžilo hned o něco lépe. Tereza v tento den závodila v minidistance s Fly Ciara Černá luna a ve freestylu Division II s Ember Černá luna. Obě první kola se holkám povedla, dokonce natolik, že byly po prvním kole ve freestylu třetí a v minidistance páté. Marťa s Bejlinkou v tento den šly pouze jedno kolo freestylu, ale bylo to super vystoupení. V minidistance se představili i další zástupci chodského psa. Vyrovnané po prvním kole skončila Alča Kromková s Best Boy Rosa White a Alča Bolehovská s Messi z Boršova, získaly 13 a 12,5 bodu.

V sobotu to bylo také velmi náročné. Začínalo se kvalifikací v Quadrupedu, ve kterém Česká republika měla zastoupení tři žen, včetně Marti.

Holky měly obrovskou šanci dostat se do finále. Marťa Bejlince házela dlouhé hody, přehazovala soupeřky, bohužel se na Bejlince asi podepsalo teplo a blížící se bouřka a Bejlinka chytila pouze jeden hod, ale ty delší za hranici 70 metrů nechytla. Do finále se na konec nedostal žádný český tým, ale my jim to příští rok ukážeme.

Bejlinka v nechytání pokračovala i v TF do freestylu a kolo se moc nepovedlo. Druhé kolo v minidistance čekalo také na Terezku s Fly Ciara Černá luna, které ho zahrály ještě lépe než včera a šly si naproti krásnému výsledku z velké akce. Finálové kolo s Ember Černá luna se holkám povedlo stejně dobře jako předchozí den. Naše maminky předvedly vyrovnaná kola jako včera, proto jsme všichni v napětí čekali na nedělní finále, jak to všechno dopadne.

Messi z Boršova si s Marťou v minidistance Divize I odehrály svou premiéru, bohužel se třemi hody v této vyšší kategorii už nepostoupily do druhého kola, ale i tak mají před sebou ještě spoustu velkých akcí. Během konce dnešního závodu přišla docela velká bouřka, když trochu ustala, tatínkové s dcerami vyrazili na okraj LenArtu pro pizzu. Po cestě nás ale opět pře-

padla další vlna bouřky a do pizzerie jsme přišli téměř úplně mokří, a to během pár minut. Ale i díky této bouřce máme spoustu zážitků plných smíchu, fotografií a videí.

Poslední den se konala finále všech disciplín Divize I, ve kterých se hrálo o titul Mistra Evropy. Marťa se s Bejlinkou nakonec probojovala do finálové TOP 50 a finálový freestyle mezi nejlepšími týmy si na hřišti spolu moc užily. Zbytek dne se česká výprava snažila tvořit dobrou atmosféru, například tancem jako „makarena“ či třeba mašinka, během nichž se k nám připojili i ostatní závodníci z celé Evropy.

Česká reprezentace byla jedna z nejlépejších. Přispěla k tomu zejména Tereza, která ve své nižší kategorii s Ember Černá luna získala ve freestylu 3. místo z 25 a v minidistance s Fly Ciara Černá luna úžasné 2. místo ze 47. Další zástupci chodského psa získali povětšinou jedno z nejlepších umístění v této sezóně. Alena Kromková s Best boy Rosa White krásné 11. místo a Alena Bolehovská s Messi z Boršova místo 14. ze 47, Martina Bolehovská v Divizi I dovezla 98. místo ze 154 a s Bejlinkou v Quadrupedu 7. místo z 22 a ve freestylu 47. místo ze 78.

Během vyhlášení se přihnala obrovská bouřka, ale naštěstí jsme kolem třetí ráno překonali hranice České republiky a byli v pořádku doma plní zážitků. Zástupci chodského psa určitě za sebou zanechali stopu, a dokonce se i několik závodníků i diváků ptalo, co to máme za zajímavé a moc šikovné plemeno.

Tak nám v příštích sezónách držte palce!

Nápověda:

Quadruped – opakované házení na dlouhou vzdálenost (nestačí pouze hodit jeden hod).

Freestyle – královská disciplína na hudbu plná přeskoků, společných prvků, dog-catchů a ve vyšší kategorii i odrazů.

Minidistance – házení a sbírání bodů v zónách během 90 sekund.

Tereza Kromková a Martina Bolehovská

V Chodské Lhotě někdo zapomněl vodítko. K doptání u pí Kromkové – kontakt na webu.

Naše září 2022

Naše září započalo opravdu krásně! Vlastně celý tento měsíc jsme měli nějaké super akce, kde se ta moje holka vyblbla do běla. Hned první víkend nás totiž čekal dogtrekking.

Dogtrekkingové hrátky v Českém ráji

Samozřejmě bychom to nebyli my, kdyby tam nenastal nějaký problém ohledně dopravy. Haha. Nemáme totiž auto, ale ani to nás nezastaví být na každé akci s choďáčky. Na tuto akci jsem jela s Adou a Edisonem z Řepínského dolu. Původní plán byl se tam dostat po svých, vlakem. Jenže to bychom nestihli prezentaci! Tak jsme nakonec dostali možnost od Ádi úžasných rodičů, že nás tam odvezou a udělají si vlastní výlet.

Celá cesta autem se neobešla bez hašteření v kufru a cinkání zubů o sebe. Daiqi a Ozzy vyčerpal spoustu energie už jen po cestě! Mají se prostě rádi.

Dojeli jsme na místo, zima jak v márnici. Všichni jsme klepali zuby. Takovouhle zimu jsme opravdu nečekali.

Potkali jsme strašně moc kamarádů a utvořili si naši skupinku závodníků! Daiqi Český rubín, Edison z Řepínského dolu, Fleur de Ericinio a Felix La Kofila.

Závod započal. Tohle byl náš první dogtrekking a tak se hned objevil problém číslo jedna. Daiqi nechce táhnout! Celý její život nechci, aby tahala na vodítku, a teď po ní chci zabrat vší silou! Holka šikovná to ale po chvilce pochopila a od té chvíle už tahat nepřestala.

Vyšli jsme kopec a najednou teplota stoupla o deset stupňů. Trasa byla naprosto boží. Super vymyšlená. Schody ve skalách nebyly sebe-menší problém a vše se dalo zvládnout na jedničku. Krátkou trasu jsme došli za necelé čtyři hodiny. Nikam jsme nespíchali a šli na pohodu. Umístili jsme se s Daiqi na krásném 12. místě z cca dvaceti. Velmi nás rozesmály ceny ve formě houbičky na nádobí a utěrky.

Hned den na to jsme si udělali náš oblíbený výlet za chovatelkou a strávili tak super odpoledne venku mezi psí rodinou.

V Kozlech u Prahy se 17. 9. konala Voříškáda, kam jsme se jeli podívat a pohrát si se psími kámoši. Akce to byla zajímavá. Cestou zpátky nás chytil déšť, ale ani ten nezastavil Daiqi v ponoření se do ledové vody. Pro vodu cokoli.

Během týdne jsem s Daiqi byla na třech trénincích pasení v Nehvizdech. Musím říct, že ta moje holka má fakt talent. Ona je ve všem hrozně šikovná. Vždycky to kazím já jí. Po třech úspěšných dnech jsem se rozhodla, že se v listopadu přihlásím na první zkoušku pasení NHAT. Daiqi je u ovcí neuvěřitelně klidná a rozvázná. Žádné štěkání, kousání nebo pobíhání. Zalehnutí na povel také na jedničku a to jsme to nikdy netrénovali v takovém prostředí. Takže pokud to chcete zkusit, tak jen do toho. Choďák je opravdu všestranný pes.

A poslední víkend v září nás čekal všechny den D. Světová výstava chodských psů. Úžasná akce. My jsme byli ubytováni 20 km od Chodské Lhoty ve vesnici Vrhavěč. Spolu s námi byly v penzionu další dvě rodiny s choďáčky. Spali jsme tam v pátek až do neděle.

V sobotu ráno jsme se vydali směr Chodská Lhota. Už pár kilometrů od místa jsme viděli v dálce na kopci černé šmouhy. To místo bylo geniální. Velké hřiště, kde se nádherně vešly všechny čtyři kruhy a hned nad ním obrovské pole, kopec, kde jsme všichni ty naše hafany pustili na volno a oni mohli pobíhat sem a tam, aniž by se cítili utlačováni velkým počtem jiných psů. Při vstupu jsme dostali za účast kokardu, která velmi potěšila. Kruhy měly super velikost. Dalo se tam běhat. A to už moc často nevidáme. Odsýpalo to krásně rychle. Opravdu jsem čekala, že tam budeme tak do šesti večer minimálně, ale ono to všechno jelo tak rychle, že ve tři už bylo hotovo.

My jsme si v kruhu mladých vyběhali V bez pořadí. Byl to pro mě šok. Ještě před vstupem do kruhu jsem Daiqi šeptala do ouška: „VD, VD“, protože jsem si přála alespoň to VD. A ono to dopadlo ještě lépe. První čtyři místa ve třídě mladých u fen obsadily opravdu ty nejkrásnější. Gratuluji!

Hned další den pokračovala bonitace. Viděla jsem ji poprvé a musím říct, že je přesně tak, jak jsem si ji představovala. Přísnější hodnocení by určitě neškodilo, ale to je jen můj názor, některá plemena nemají ani tohle. Už se velmi těším, až přijde řada i na nás a Daiqi si projde uchovněním také. Víc bezkonfliktního psa jak Daiqi neznám. Stále veselá a do všeho jde po hlavě.

Tak a to bylo naše září. Plné aktivit a zážitků.

Veronika Šafferová a Daiqi Český rubín

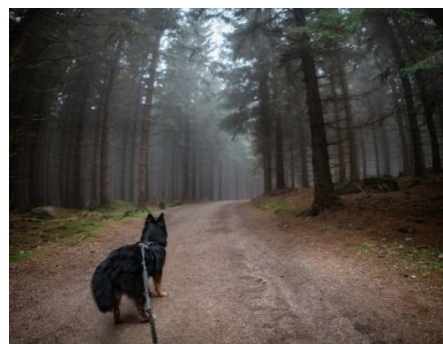
Pojizeřím za sluncem Bramberk 7.– 9. 10. 2022

Pojizeří je vlastně takové moje malé děťátko. Nejstarší z těch všech, které mám ☺. A během roku rozhodně nejhodnější z těch všech, které mám. Ale čím víc se blíží termín konání, tím víc mi pije krev! A tak každý rok před konáním akce mám v hlavě myšlenky, že ho pošlu k adopci. Ale mám už ho pod křídly 12 let, 12 ročníků už si ho pipám a hýčkám a udržuju při životě... Kdo by chtěl takového pubertáka?!

A tak se každý rok opakuje stejný scénář. Jeníku mapy ještě NĚ! Rozjeli tam těžbu, musím to táhnout jinudy! Jeníku tak TAKHLE a můžeš tisknout. Jeníku STOP! Oni mi tam zavřeli hospodu, no to jim nemůžeme udělat, vymyslí to jinak. Tak jo takhle, MŮŽEŠ!

TAŠKY! Já zase zapomněla na tašky!!! Děcka, kde seženeme v pátek ráno tašky?! Juli SOS... Jednorázový panáky! Nemám!!! Sežeň!!! Já jdu ještě na trasu, kočár to tudy nedá, je tam blata až po kolena. No nic, kočár jdou jen Zitovi, ti to dají... Musí ☺!

Pátek večer

Přijíždím na základnu, odchyťávám si tam lidi. Tak pojdte, pojdte, já to všechno nosit z auta nebudu, je to beztak pro Vás. No i ty, zvedej se mladej. A jéje, ty k nám nepatříš ☺? No nevadí, i tak děkujeme za pomoc ☺. Posezení s kamarády u piva, poslední přípravy, střihačky kontrol,

stravenek, poslední přepisy na jiné trasy, jiní psi, jiní psovodi, nedojezdy. Poslední obhlídka mailu... Nedoježu, nemůžu, omlouvám se, další nedojezd... A můžete mi vrátit startovné?! Hučí mi v uších, dítko moje darebné, já tě vážně pošlu k adopci!

Sobota ráno

Můj hlas v důsledku trasování v dešti, mlze, větru a 10 °C předešlých dnů odešel do věčných lovišť. Zase ☹. To bude rozpravička!

Odškrťáváme prezenci, přepisujeme na jiné trasy, jiné psy, jiné psovody. Kdy bude rozprava? Otázka poprvé, podruhé, potřetí... po dvacáté... MÁTE TO V PROPOZICÍCH!

Mapy rozdány, všichni odškrtnáni, rozprava k trasám dlouhé a střední. Budu šepat, pojdte si blíž. Ideálně bez rafajících psů, jinak nic neuslyšíte. Tak toto je mapa přátel... a té se držte ☺. Pohoupejte mi tam někdo dítě, to dvounohé, děkuju. Víte všechno? Ne? Nevadí, zjistíte to na trase. Chystáme startovací rundu

a směle do toho, pojďme. Tak hodně štěstí! Poslední? Pecka! Rychle na snídani, nachystat druhé kolo prezenčky a jedeme znovu, tentokrát kočáry a krátké. Jak se všichni cukali, když jsme zaváděli startovací rundu na dobrou trasu... A jak si ji teď všichni užívají, mám radost, mám radost ☺.

Sobota dopoledne

Všichni pryč, pecka! Tak Juli jedeme, jedeme, máme 3 hodiny, než se začnou vracet první! Přijela švagrová hlídat mé nejmladší, tak honem, dokud si s ní hraje ☺ Taška, taška, taška... Tohle je všem, tohle všem dlouhým, tohle všem středním a tohle je pro umístění. Kočárům přidejme, ti tam mají zase lahůdky na trase, ti si zaslouží hodně cen! Baličky dětem... Kolik máme tedy dětí na trase? Kurňa jsem nakoupila blbě, musíme to nějak přerozdělit! Hotovo! Jde se na oběd a už tu máme první z krátkých... Nooo, vy si počkáte na vyhlášení, počítáte s tím? Čekáme na všechny z trasy! Odcházím uspat prťouse, padám na hubu a usnu asi dřív než on, Juli je to jen tvoje! Ale na Julku je spoleh, za ty roky už to má s prstem v nose ☺

Sobota odpoledne

Vracím se krásně odpočatá, v hospodě už hafo navrátilců. Tak co? Kde jste bloudili? Jak se líbila trasa? Kde jste padali? Miluju to! Ta energie, co z vás jde, když sedíte v hospodě po návratu z trasy a víte, že to pivo před vámi máte zasloužené. Když už se smějete tomu, jak jste bloudili i tomu, jakou zase budete mít modřinu na koleni. Fakt to miluju! A poprvé za poslední dobu přemyslím, že tohle své dítko, tohoto pubertáčka trekového k adopci nedám, možná jen do střídavky ☺.

Vyhlášení

Už nemluví, vyhlašovat tedy musí Julka. Já se aspoň usmívám. O to víc, když vím, že jste došli VŠICHNI! A nikdo si nestěžuje! I když kulháte, i když se s námahou zvedáte ze sedu. O to víc hrdá jsem na ty, kteří to chtěli vzdát v poledne... A přece došli! A mají největší potlesk při vyhlašování! S největší radostí jim do tašek na tažňáčku přihodím ještě něco navíc... Pro mě jsou přesně tihle, přesně tihle závodníci, kteří jdou za své hranice, vystoupí ze svého komfortu a o krůček posunou tu hranici, co tedy ještě zvládnou ujit, nejvíc TOP! A děkuji všem závodníkům, že tuto moji filozofii sdílíte a respektujete, a i když někteří na ty poslední na trase fakt dlouho čekáte... Počkali jste nakonec všichni ☺!

Děkuji Vám za to! Za to, jaký krásný kolektiv už tvoříme, jak jsme za ty roky tuhle akcičku dokázali přetransformovat z jednodenního trekového závodu na celovíkendovou společenskou událost... Prostě děkuji... A slibuji, že si teda tohle své dítko ještě nechám a příští rok se s ním budete moci zase potěšit a poškádlit. I když já ho v té chvíli budu zase nenávidět ☹

Věra Zikmundová

Chodský pes dlouhá trasa 35 km

MÍSTO	PSOVOD	PES	ČAS
1.	Jana Alexová	Freya z Jamenských Valíků	6:56
2.	Michal Šmíd	Bessie z Čermenských lesů	7:08
3.	Ivan Šebek	Frederik pod Všerubskou skálou	8:25
4.	Pěťa Bolehovský	Fantóm z Dašického zátíší	10:15
5.	Jida Červinková	Ron z Letinské kovárny	10:16
6.	Vojta Kužel	Caia Caramelka Shera Lukato Gold, Indy	10:17
7.	Libor Bolehovský	Deizy z Dašického zátíší, Angie Akruko	10:18

ZPRAVODAJ 3/2022

Chodský pes střední trasa 25 km

MÍSTO	PSOVOD	PES	ČAS
1.	Barbora Enöková	Rafinka z Malého údolí	4:11
2.	Veronika Hájková	Empathy Krosandra	5:01
3.	Veronika Špidlenová	Profesor z Malého údolí	5:46
4.	Jana Šoutová	Arlette od vrchu Baba	5:47
5.	Václav Vančura	Buffy Atra Talpa	5:51
6.-7.	Karolína Listopadová	Bruce na Skalském kopci	6:08
6.-7.	Filip Špaček	Isildur Ori Voronda Nildo	6:08
8.-9.	Kristýna Jarošová	Andromeda Chlupatý nesmysl	6:09
8.-9.	Alena Richterová	Harm Tapro	6:09
10.-11.	Martin Jaroš	Vitaly z Dašického zátíší	6:10
10.-11.	Simona Rambousková	Persefona Vita canina	6:10
12.	Jiří Tyl + Liduška	Naďa Lužanské hvozdy	6:19
13.	Veronika Absolonová	Cira Badaluhami	7:40
14.	Markéta Hampová	Dory Tapro	9:22
15.	Eliška Šimová	Fessi Tapro	9:23

Chodský pes krátká trasa 14 km

1.	Eliška Sklenářová	Albero Svádovské štěstí	2:29
2.	Lenka Kučabová	Adeline Mia Svádovské štěstí	2:30
3.	Lenka Odvárková	Perceval od Brány Ráje	2:33
4.	Marcela Šimková	Cisco od Minurky	2:57
5.	Hana Krystufová	Aloha Rons Juwel	3:13
6.	Lucie Školníková	Hellbery Lady Černá luna	3:28
7.	Veronika Šafferová	Daiqi Český rubín	3:30
8.	Denisa Svobodová	Forwood Preberry, Dustin Lužanské hvozdy	3:35
9.-10.	Adéla Karenová	Nicollet z Letinské kovárny	3:38
9.-10.	Sylva Jančová	Omerta Vita canina, Ištar Vita canina	3:38
11.	Lenka Frydrychová	Isidor od Brány Ráje	3:46
12.	Marcelka Karenová	Chryzanténa od Brány Ráje	3:48
13.	Vášek Renčín	Fantasia od Brány Ráje	3:49
14.	Barbora Dobrá	Quercus od Brány Ráje	4:00
15.	Petr Kouba	Iggy Gery-Jane	4:09
16.	Jitka Příhonská	Caelestis od Šišovky	4:17
17.	Pavel Příhonský	Nefertari Vita canina	4:18
18.	Irena Tylová	Finwe Ari Voronda Nildo	4:34
19.	Markéta Homolková + Štěpán	Anele z Měsíční zátoky	4:44
20.	Kateřina Bořková + Ondřej Kunec	Aemi Audrei z Měsíční zátoky	4:45
čestný host – fotograf	Kačka Holubová	Renesance od Brány Ráje	-

Vrh B od Koryta Šatavy

Výcvikový víkend Zahradiště

Ve dnech 21.-23. 10. se na Zahradišti konal výcvikový víkend zaměřený na stopy a záchraňáka pod vedením Psi školy Cituška. Jakýkoliv pobyt pod Cituškou je zárukou zážitků, nově nabytých zkušeností a bezvadné party. Nejinak tomu bylo i teď. Jenže tentokrát se tam sešli i tři choďáčci. Holky od choďáčků jsem poznala lehce, obě byly vzorně vybaveny dířky KPCHP ☺. Daly jsme se do řeči a já vzápětí zjistila, že přede mnou nesedí nikdo jiný, než Lucie Kalášová, která se se svými psy věnuje praktické stopě. Malou praktickou stopu v roce 2019 s fenou Andy z Malého údolí vyhrála a o rok později se umístila na třetím místě se svým druhým psem Anytime ze Zdonína. Za rok už šlapali Velkou praktickou stopu. Jestli jste nečetli její poutavé povídání o tomto závodě, najdete ho ve zpravodaji 1/2022. Druhé mé překvapení se konalo vzápětí. Lucka mi sdělila, že Anytime je hluchý! Tímto můj obdiv k této dvojici vzrostl několikanásobně. Druhou dvojicí byla Miluše Neradová Svobodová se svým Alickem Amborella. U nich mě doslova hřeje u srdíčka, že tuto skvělou společnost a vedení od Soni Šabacké jsem Milušce doporučila já. Miluška nelenila a doporučení proměnila v pravidelný trénink a já věřím, že kýžený výsledek se dostavuje.

Na páteční večer byla naplánovaná přednáška o metodice záchraňáka od Jany Nečasové, jedné z hostujících trenérek. Přednáška byla velmi zajímavá. Připomněli jsme si, jak významná je práce figuranta a jak naprosto zásadní je vzájemná komunikace psovoda a figuranta. Ačkoliv již nebudu měnit metodiku výcviku, Jana měla několik velmi užitečných tipů, které do tréninku ráda zařadím. V sobotu večer jsme si vyslechli poutavé povídání Reginy Samlíkové o Mistrovství světa IRO v Rumunsku, kterého se zúčastnila se svou fenou Viou a obsadila krásné 15. místo. Myslím, že nejsem jediná, kdo po těchto povídkách již spřádal plány na nadcházející trénink. A co jsme tedy trénovali, jak nám to šlo a jací jsou naši choďáčci, vám přiblížíme v následujících řádcích.

Allick Amborella alias Lars – přesná stopa pod vedením Soni Šabacké

Larsík je můj „covidový“ pes, narozený 21. března 2020. Dlouho jsme nemohli v té covidové době najít cvičáka, který by v Brně fungoval a bral nové členy. Moje představa byla, vzhledem k tomu, že Lars v autě zvracel, že by mě být co nejbližší k domovu. Nakonec v září

2021 jsem se i přesto, že Lars v autě stále zvracel, přihlásila na výcvikový den se Zuzkou Pěčkovou v Poličce. Tam jsem potkala Karlu Kosmáčkovou, která se den předtím spolu s Ivankou Křivánkovou zúčastnila závodu O Kozinův pohár. Ivanku s Matýskem moc chválila s tím, ať se jí ozvu, že je taky z Brna a chodí k nějaké úžasné trenérce. A Ivanka byla tak hodná, že mi dala kontakt na naši Soňu Šabackou.

A tak jsme se s Larsem konečně dostali na cvičáka a začali v jeho 1,5 roce s poslušností. Soňa Šabacká a její Psi škola Cituška přes léto pořádá výcvikové tábory. My jsme se na jeden z nich stihli přihlásit. Bylo to začátkem prázdnin a byl to super týden, kdy jsme přičuchli i k záchraňáčině (vyhledávání osob v terénu) a stopám. Hlavně stopy nás oba hodně zaujaly!

Ten týden jsme začali pachovým čtverečkem a i doma v něm pokračovali. Moc nás to oba bavilo, a tak jsem nás přihlásila na intenzivní výcvikový víkend, zaměřený na stopy a plochy. V sobotu dopoledne za deště jsme naši trenérce předvedli, jak jsme na tom se čtverečkem, a ještě jsme přešli do tunýlku. Ten jsme si zopakovali i odpoledne a večer po tmě – a byli jsme pochváleni! V neděli jsem našlapala naší první stopu – 40 kroků. Larsík byl skvělý, prý pokrok o 300 %! Určitě budeme i nadále ve stopách pokračovat. Lars totiž po venku chodí jen s nosem u země!

Anytime ze Zdonína alias Timča – praktická stopa pod vedením Martina Kose

Protože se s Timčou věnujeme praktickému stopování, přihlásila jsem nás do stopařského družstva. Vedl nás Martin Kos, který má s praktickou stopou velké zkušenosti – v roce 2017 zvítězil v závodě Praktická stopa.

V družstvu nás bylo sedm. V sobotu ráno měl každý Martinovi ukázat práci svého psa a říci problém, s kterým by potřeboval poradit. Ráno za deště jsem tedy našlapala Timčovi vlastní

stopu s přechodem z louky, přes cestu, do vykáceného lesa. Vzdálenost byla cca 400 m.

V sobotu odpoledne mu Martin našlapal stopu ve velmi nepřehledném terénu. Stopa vedla přes popadané stromy, potok a vysokou travu. Stopa měřící cca 600 m končila za kamenitou cestou. Poslední sobotní práce se konala za tmy. Martin nám všem našlapal na hliněnou stopu do L a museli jsme jít za psem bez jakéhokoliv světla. To byl velice zajímavý zážitek, člověk se musí nechat vést psem a nevidí, kam jde. V neděli ráno za mlhy jsme znovu vyrazili na stopy, tentokrát měl Timča zase jít po stopě Martina. Začátek stopy byl na louce a přecházelo se lesem opět na další louku, znovu lesem a konec byl na další louce. Tato obtížnost již odpovídala praktické stopě, vzdálenost cca 1000 m. Víkend byl plný stopování, povídání a předávání zkušeností. Jsem ráda, že jsem se mohla tohoto víkendu zúčastnit a pokud bude možnost, pojedeme s Timčou zase.

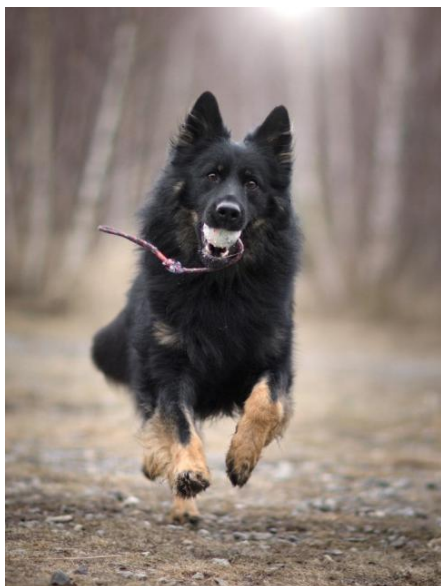
Antracite Bohemian Crystals alias Matýsek – záchraňáka pod vedením Reginy Samlíkové

S Reginou se známe a pravidelně spolu trénujeme, proto jsme jen navázaly na naši dosavadní práci. Mým záměrem bylo začít trénink lehce, abych Matýskovi nenaložila příliš hned napoprvé. Jenže v hlavě se mi honila spousta věcí, na kterých jsem chtěla pracovat. Zkombinovala jsem je dohromady a svůj záměr sdělila figurantům. Regině neuniklo, že je zamýšlená práce těžká, ale rozhodly jsme se to tak nechat a případně práci zlehčit v průběhu hledání. Matýsek však celý koncept zvládl moc hezky a všechny čtyři osoby našel bez našeho výraznějšího zásahu.

Z prvního tréninku nám vyšel záměr pro budoucí práci – upevnit sebejistě vyběhnutí do mnou určeného směru. Proto jsme do druhého kola zařadily tzv. dostihovku. Figurant před psem běží, psovod psa na pokyn vyšle a v momentě, kdy je pes pár metrů od figuranta, si figurant lehne a pes jej vyštěká. Tato metoda zvyšuje chtivost a dravost psa a buduje svalovou paměť. Před vysláním psa jsem měla moment, kdy jsem lovila v hlavě správný pokyn, neboť jsem měla na jazyku obranářský povel „drrr“. Naštěstí jsem ho rychle zahnala ☺.

Odpolední práce se konala v opuštěném, rozbořeném statku. Matýsek si potrénoval nepřijemný terén a vyhledání figuranta v uzavřeném úkrytu. V sobotu večer nás čekala ještě noční práce. Nalezení figuranta v temném lese bylo pro psy snadné a my jsme si jen potvrdili, že tma pro ně není žádnou překážkou. Orientace psovoda, ač vybaveného čelovkou, už byla horší ☹.

V neděli dopoledne nás čekal poslední trénink. Po lese byli schovaní tři figuranti, včetně jednoho na stromě. Tato Matýskova práce se mi líbila ze všech nejvíc, jen jsem litovala, že ji nemám zaznamenanou na videu. V druhém kole jsme využili vysokou hromadu klestí. Tento úkryt testoval schopnost psa poradit si s nepřijemným terénem. Někteří psi využili figuranta jako sedátko a vyštěkávali ho doslova z jeho klína ☺.

Celý víkend byl úžasný. Naši vedoucí se o nás vzorně starali, odpovídali na dotazy a do detailu probírali metodiku výcviku. Jak je již na Zahradišti zvykem, užili jsme si spoustu zábavy, dobrého jídla a především skvělé party lidí (kde jinde můžete probírat vyvážený jídelníček svého psa, když zrovna sedíte u piva, klobásky a misky brambůrků?).

Tento víkend byl ale ještě něčím výjimečný. Zjistili jsme, že výcviková vesta má výborné využití při sběru hub. Jak z procházek, tak z tréninků, jsme si odnášeli plné kapsy. Není se čemu divit, že po nedělním rozloučení se spousta psůvůd ještě setkávala po lese a se slovy přece to tu nenecháme, sbírali o 106. A jejich psi? Ti se konečně mohli věnovat těm svým oblíbeným, lesním pachům a stopám.

Ivana Křivánková, Lucie Kalašová
a Miluše Neradová Svobodová

Mistrovství republiky chodských psů v canicrossu, bi-kejöringu, scooteringu 2022 - tak trochu jiným pohledem.

Letos se konalo již třetí MČR chodských psů v individuálním mushingu a ani nevím, jak se to stalo, ale byla jsem požádána Luckou Schönovou (která akci za chodáky doposud zastřešovala), jestli bych se toho letos nemohla ujmout já, neb reprezentovala chodáky na MČR v pasení tradičním stylem. A tak jsem k tomu přišla, jak se říká, jak slepý k houslím a věděla jsem, že mě čeká nelehký úkol, neb laťka od Lucky byla nasazena vysoko.

Jediné, co mě trochu uklidňovalo, bylo, že se s hlavní organizátorkou Alenkou Zbožínkovou osobně znám a vím, že je to člověk, který se vším a hlavně rád pomůže. Mistrovství proběhlo právě pod záštitou Aleny Zbožínkové, resp. Nučické smečky, a kromě chodských psů tu mělo svá mistrovství i mnoho jiných plemen, namátkou třeba bílý švýcarský ovčák, český strakatý pes, kelpie, ad.

Mým hlavním cílem bylo navýšit počet závodníků proti loňskému roku, měla jsem nějakou svoji osobní představu, ale že nakonec bude 23 startů, se mi ani nesnilo. A druhý tajný sen, v němž jsem věřila jen v koutku duše, bylo, že naplníme všechny kategorie, tedy především kolo a koloběžku. A podařilo se! V tolika statečných a úžasných závodníků jsem ani nedoufala.

V pátek 28. 10. 2022 jsme s celou rodinou vyrazili na nové závodní místo, a to do Němčic u Kolína. I když jsme přijeli již kolem sedmé hodiny ráno, po place už běhalo několik pomocníků s čelovkami a práce byla v plném proudu. Chystala se trať, startovní balíčky, čipy, jednotliví gestoři plemen si připravovali individuální ceny pro své závodníky.

Zatímco můj muž vytvářel jako vždy perfektní zázemí pro naši rodinu, snažila jsem se zapojit a pomáhala tvořit balíčky se startovními čipy. Nezdá se to, ale za každým závodem stojí mnoho drobné lidské práce, bez které by to prostě nešlo.

Závodní den byl pomyslně rozdělen na dopoledne, kdy startovala kola a koloběžky a na odpoledne, kdy proběhl canicross, tedy běh se psem. Sotva jsme se trochu vzpamatovali z kompletace balíčků, již přicházeli první závod-

níci na registraci a chvílemi jsem si opravdu přála být chobotnice a mít více rukou a nohou ☺. Nejvíce mě mrzelo, že jsem neměla více času jednotlivě pohovořit se závodníky od chodáků, ale snad se mi podařilo aspoň krátce promluvit s každým.

Starty kol a koloběžek jsem viděla bohužel až zpětně z fotek, neb jsem opravdu celou dobu byla na prezenčním stánku a rozdávala startovní balíčky. Ale z rozzářených pohledů vracejících se závodníků jsem poznala, že se jim všem dařilo, a to pro mě bylo nejlepší zadostiučinění.

Ani nevím jak, a bylo poledne a já s hrůzou zjistila, že mám za hodinu sama nastupovat na start canicrossu. Rychle jsem se pokusila všechny svolat na společnou fotku, za kterou velmi děkuji Alči Kromkové. Doslova v běhu jsem do sebe hodila řízek, převlékla se, chytila psa a šla se aspoň trochu rozklusat. Na startu již byli všichni běžci s chodáky vzorně seřazeni a troufnu si říci, že jsme byli nejdisciplinovanější plemeno. Odstartovala jsem ani nevím jak, jen si pamatuji, že mě překvapilo, že hned za zátačkou byl nečekaně schovaný kopeček ☺.

Nicméně trať byla úžasná, přehledně značená, bezpečná, profesionální. Letos jsme neměli s Brucem vůbec natrénováno a dost dlouho jsem zvažovala, že ani nebudu startovat, ale pak jsem se rozhodla, že do toho přece jen půjdu. A bylo to dobře, Bruce mě moc překvapil. Celý závod vydržel v tahu, odpustil si i svoje tradiční olíznutí obličje fotografům, a kdybych já byla v celkové lepší kondici, asi by se se mnou ani tak nenadřel ☺. I když to zdaleka nebyl náš životní výkon, byla jsem na Bruce asi hrdá tak jako nikdy.

A to pro něj závodní den ještě nekončil, čekal ho totiž nejdůležitější start dne! Domluvila jsem se s Klárou Hladovcovou, jejíž Gomeisa již byla zabrána starší dcerou, že jí půjčím pro mladšího Maxíka na dětský canicross právě Bruce. Musím říci, že Maxík byl úplně úžasný, i když byl Bruce skoro větší než on, statečně se ho držel a běžel s ním celou dobu až do cíle. Pro mě osobně jsou tyto závody dětí největší emocí celých závodů a bylo nádherné sledovat, jak ta malá stvoření dávají do svého výkonu maximum a i přes časté pády se zvednou a běží dál.

Když jsme u omladiny, nesmím zapomenout ani na naše dvě úžasné dorostenky Martinu Bolehovskou a Elišku Jirákovou i juniorku Natálii Fidlerovou – holky, byly jste prostě skvělé! Martina Bolehovská se navíc umístila na druhém místě ve své kategorii v celkovém pořadí plemen! A stejně tak juniorka Tereška Kromková, kterou jsme museli „propašovat“ do dospěláků, s nimiž se naprosto statečně poprala.

Vyhlašování vítězů se neslo v přátelském duchu a chci tímto velmi poděkovat Katce Mohapelové za krásné ceny od KPCHP. Díky jemu si každý odnesl aspoň maličkost a ceny pro první tři místa byly myslím vskutku štědré.

Největší odměnou pro mne osobně bylo, že se všichni vrátili ve zdraví a ti, co podobný závod absolvovali poprvé, s nadšením avizovali účast pro příští rok. A já věřím, že příští rok se sejdem opět 28. října snad i na stejném místě. A věřím, že se nám podaří shromáždit v minimálně stejně tak krásném počtu. Děkuji Vám všem, byli jste úžasní!

Karolína Listopadová, Bruce na Skalském kopci

Výsledky MČR chodských psů v canicrossu, bikejöringu a scooterjöringu 2022

Umístění mezi chodskými psy	Jméno závodníka	Jméno psa	Čas	Umístění v kategorii v rámci všech plemen
Kategorie BIKEJÖRING – sloučená kategorie pro muže i ženy				
1. místo	Robin Pilař	Eleanor DAXI Angels	09:57,1	6. místo
2. místo	Jitka Uhrová	Charmando od Brány Ráje	12:00,8	26. místo
3. místo	Marie Trauškeová	Ejva Preberry	15:24,8	28. místo
Kategorie SCOOTERJÖRING – ženy				
1. místo	Klára Hladovcová	Gomeisa Věčná Legenda	12:07,2	26. místo
2. místo	Tereza Kromková	Fly Ciara Čemá luna	12:16,2	27. místo
3. místo	Aneta Klasová	Cemmy z Talova dvora	13:18,1	29. místo
Kategorie CANICROSS DOROST				
1. místo	Martina Bolehovská	Messi z Boršova	17:32,9	2. místo
2. místo	Eliška Jiráková	Bevis Frebaro	19:42,0	4. místo
Kategorie CANICROSS JUNIOŘI				
1. místo	Natálie Fidlerová	Gatria Věčná Legenda	10:32,4	9. místo
Kategorie CANICROSS ŽENY				
1. místo	Martina Hejčová	Czech Captain Amans Kynos	13:01,0	29. místo
2. místo	Táňa Rohlíková	Dareus Rex Fidelis et Fortis	13:38,1	40. místo
3. místo	Barbora Enöková	Rafinka z Malého údolí	14:36,6	54. místo
4. místo	Karolína Listopadová	Bruce na Skalském kopci	16:48,7	78. místo
5. místo	Veronika Hájková	Empathy Krosandra	19:09,1	89. místo
6. místo	Veronika Absolonová	Cira Badaluhami	22:25,5	97. místo
Kategorie CANICROSS MUŽI				
1. místo	Jaroslav Svoboda	Flair Dory Rosa white	13:03,6	25. místo
2. místo	Tomáš Kučák	Gekie Rosa white	13:12,9	27. místo
3. místo	Filip Pospíšil	Be your Sunshine Bohemian Crystals	13:50,8	30. místo
4. místo	Vít Moravský	Born to Speed Bohemian Crystals	14:54,0	35. místo
5. místo	Pavel Hladovec	Gomeisa Věčná Legenda	15:11,3	37. místo
6. místo	Čeněk Syrovátka	Barny Šindlovská Hvězda	17:25,8	40. místo
Kategorie CANICROSS DĚTI				
1. místo	Rafaelka Hladovcová	Gomeisa Věčná Legenda		
1. místo	Maxík Hladovec	Bruce na Skalském kopci		

MČR chodských psů

Bylo spuštěno přihlašování na Jöringový trhák a já zvažuji, jestli se přihlásíme nebo ne, přece jenom to máme trochu z ruky. Nedalo mi to a doma jsme se domluvili, že se přihlásíme – já na koloběžku, Pavel na běh a děti do dětské kategorie.

I když závodím již dlouho, tak na koloběžce jsem ještě závod nejela, přece jenom v tomto raději dávám přednost spřežení. Semi pilně trénovala ve spřežení a tak jsem věděla, že běhá krásně, jen jsem měla trochu obavy, jak poběží sama. Je ráno 28. 10. a nás probouzí

budík ve 3:45 – musíme vstávat takto brzo, jelikož to máme 285 km daleko (přes Zlín, D1 a Brno), tak abychom to stihali. Ve 4:45 odjíždíme plni očekávání a závodní nervozity. Děti naštěstí téměř celou cestu ještě prospaly, tak je cesta klidná a i doprava je bez komplikací, až na tu hroznou mlhu. Přijíždíme na místo určení v 8:30, zaparkujeme a jdeme se zaregistrovat a pozdravit s ostatními.

Nervozita stoupá a já se již převlékám do závodního – startuji v 10:04. Čas startu se nachýlil a my stojíme na startovní čáře. Semi vypadá hodně natěšeně, tak snad dobře poběží – startujeme jako poslední z chodáčků a u všech před ní vidí, jak se to dělá.

Je to tady: tři, dva, jedna, START. Letíme jako střela, předjíždíme Terku Kromkovou a za chvíli i Anetu Klasovou. Holky se nás drží jako klíště. Jak jsem zvyklá ze závodů předjet a ujet, tak teď mi to nejde. Terka s Anetou bojují a dýchají nám na paty. Semi začíná zvlňovat, už je to dlouho co běží první a nikdo před ní není a já si říkám, že už by mohl být někde ten cíl. Najíždíme na delší rovinku a je to tady, cíl na dohled a najednou mám pevně šestkrát omotanou šňůru kolem kola. Mé pocity se v tu chvíli nedají popsat, celou dobu vedu a vedeme si krásně a najednou toto. Odepínám šňůru od

Semi a začínám rozmotávat – vůbec to nejde. Nemohu ji pustit, abych měla obě dvě ruce volné, jelikož by utekla za ostatními, kteří nás samozřejmě předjeli. Odepínám šňůru i od sebe a rozmotávám, v této chvíli už panika vítězí a já šílím. Povedlo se, rychle připínám oba konce a vyjždím. Semi (Gomeisa Věčná legenda) nabírá rychlost a do cíle přímo letíme.

Terka s Anetou jsou již v cíli a já mám smíšené emoce a pocity – radost z toho, že jsem v cíli a Semi krásně makala, vztek na sebe, že tak dlouho vedeme a jedeme krásně a pak se stane toto, a vyčerpanost z toho jak jsme letěli do cíle, nemohu popadnout dech. Pořád dokola si

přehrávám závod a smířuji se s druhým místem. Terka startovala 30 s přede mnou a já si říkám, že jsem to nemohla dát, že jsem se tam zdržela hrozně dlouho. Jdu vrátit závodní čip a na jedné dodávce si všímám vyvěšených výsledků. Stojím tam s otevřenou pusou a nevěřím vlastním očím. My jsme to dokázaly, doletěly jsme si se Semi i přes všechny ty patálie pro první místo a mě zavalil pocit štěstí a spokojenosti. Vím, že ať se stane cokoli, toho nejlepšího parťáka mám vždy u sebe, svojí Seminku.

Závodní den tím pro nás, ale nekončí. Semi ještě čeká běh s Pavlem a s Rafaelkou. Maximální jsem domluvila úžasného pejska Bruce od Karolíny Listopadové. Všichni doprovázíme Pavla se Semi na jejich start (všichni, co běží, mají můj obdiv, mně by vypověděly službu plíce hned za první zatáčkou). Pavel nám před startem říká, že budeme mít tak 30 minut čas, že nemusíme chvátat do cíle. Nevím proč, ale nějak jsem mu to nevěřila a raději jsme se přesunuli hned do cíle. Chtěla jsem vidět i ostatní, jak dobíhají.

Uplýnulo 15 minut a my je vidíme vyběhat do cílové rovinky a už jsou v cíli. Pavel říká, že Semi moc netáhla, ale že alespoň běžela (nedívám se jí, většinu energie věnovala mně). Nicméně Pavel je spokojen, běželi to o 15 minut rychleji, než počítal, takže paráda. Bohužel to stačilo pouze na páté místo, ale Pavel byl s výkonem spokojený.

Celý den se Rafaelka s Maxíkem ptají, kdy poběží oni, tak jim vysvětlujeme, že až doběhne hlavní závod, pak že budou závodit děti. Rafaelka už je oblečená ve svém pásu a připravená s vodítkem se Semi. Maxík má Bruce v ruce na vodítku (pás s vodítkem mu přinese až Ježíšek).

Bruce je docela zmatený, proč se musí otočit a běžet ještě jednou, když auto s odpočinkem je na druhé straně a tak Karolína běží s námi. První startuje Rafaelka se Semi a s Pavlem a musím říci, že jim to běží krásně. Když jsem pak viděla ty fotky, které nám Alča Kromková udělala, jak se celou cestu směje a je šťastná, tak to pro mě znamená nejvíc, i když nevyhrála.

Startujeme s Maxíkem, vyběhá a po chvilce spadl. Sbírá ho se slovy, že se nic nestalo a musí běžet dál. K mému údivu chce běžet úplně sám (bez držení za ruku). Říká mi: „Já už jsem velký, já to zvládnu sám.“ A jako jediný z těch prcků běží bez pomoci, což se samozřejmě projevilo na stupních vítězů, kde zaujímá poslední místo. Vůbec mu to nevadí, jelikož dostal autíčko a plyšového melouna a nic jiného ho v tu chvíli nezajímá. Když si pak oba mohli vystoupat na stupně vítězů pro první místo v dětské kategorii s chodským psem, tak byli neskutečně šťastní a pyšní. Tašku s celým obsahem výhry a dřevěnou plaketu museli vzít hned v pondělí do školky ukázat a pochubit se.

Po vyhlášení výsledků se se všemi loučíme a vyrážíme směr domov plni zážitků, nových přátelství a s pocitem krásně prožitého dne. Cestu domů obě děti opět prospaly (prožívaly závody i ve snech). Domů přijíždíme ve 22 hodin. Smečku nám našťastí nakrmil náš hodný soused, a tak i my se můžeme odebrat do říše snů.

Tímto chceme moc poděkovat Karolíně Listopadové a všem ostatním, nejenom organizátorům za super závody a na příští ročník se už hrozně moc těšíme.

Klára Hladovcová

Vagón plný socializace

Ach, socializace! Tolik skloňovaný výraz. Tolik váhy se přikládá včasné a systematické socializaci. Ne nadarmo! Je to skutečně základ, aby se stal pejsek ovladatelným. Vlastně bych řekla, že socializace je odbourávání strachu z neznámého a zvykání si na nejrůznější situace. Pro jednoho to je trh plný lidí, pro druhého štekající plot, pro dalšího jízda vlakem. Ale nejedná se jen o strach, můžou to být i situace, které vyvolávají reakci. Aby pejsek zůstal u páníčka, i když projíždí někdo na kole, když si povykující děti kopou s míčem nebo když před čumákem proběhne srna. To je vysoká škola! Naučit chodáčka nereagovat je velmi těžké. Je to

veselé a hravé plémě. A s paničkou na tom pracujeme, a i když děláme miniaturní pokroky, nevzdáváme se. Důležité je pořád někam chodit, něco dělat. Dělat cokoli je víc, než nedělat nic. Kdo nic nedělá, něco zkazí. Jezdím s paničkou do práce, na hřiště na fotbal, na chatu, na dovču, na závody, na obedienc, na dogfrisbee, na agility... Žijeme spolu. Jezdíme na psí akce, neboť nás to obě děsně baví. Kde jsme byly v poslední době?

Na Světové výstavě chodských psů v Chodské Lhotě u Domažlic.

Sešli jsme se s hromadou kámošů z celé zeměkoule. Všichni tam předváděli, jaké mají pěkné a šikovné páníčky. Vodili jsme je na vodítkách a dávali pozor, ať se k sobě moc nedostávají. Pak klebeti a vůbec se na to předvádění nesoustředí. Než jsme se šli předvádět do kruhu, načesali nás. Asi abychom jim to nekazili. Atmosféra byla lehce napjatá, každý chodák se chtěl ukázat co nejlépe.

Jedné mojí kámošce to pokazila panička, protože si vzala úplně nové boty. No, chápete to? Takže kámoška totálně rozhozená, čumí na ty boty a vůbec se jí nedařilo tu paničku odprezentovat. Záleží i na malých detailech. Mě třeba bolela tlamička. Vůbec nic se mi ten den nechtělo. Kdyby se panička tolik netěšila, vážně bych to zabalila a vůbec ji tam neukazovala. Nakonec skončila velmi nadějně na druhém místě, že mezi těmi štěňátky vypadala staře. Rozhodčí dala přednost holčině, co byla ještě samá ruka a samá noha, že prý to je ten pravý zástupce štěňat. No, rozhodčí má vždycky pravdu. Navíc moje panička už má vnučku, rozhodně tedy nepředstavuje zástupce třídy mimin. Super bylo, že na Chodské Lhotě je obří louka, kde jsme se do sytosti vyběhali. Poznala jsem tam spoustu nových kamarádů. Výstava byla zábavná. Všichni byli k sobě milí a přáli si vzájemný úspěch. Myslím.

Zůstali jsme ubytovaní v Klatovech do neděle a šli se podívat na bonitaci. Zajímavá zkušenost. Děsili tam pejsky petkami, střileli, koukali pejskům do pusy a počítali zoubky, měřili je a počítali chlupy. Lidi se tam točí okolo pejsků a řeší se, který pejsek a páníček budou nevhodnějšími pro další odchov chodáčků. Říkali, že čím méně písmenek, tím lepší.

Hned ve středu byl státní svátek, páníčci měli volno, a tak jsem s oběma vyrazila na Kozinův pohár. Celý den pršelo, ale v klubovně bylo teplo a pod střechem taky nepršelo. Zuzana Péčková nám vysvětlila, jak bude vše probíhat.

Závody jsou úplně super. Závodilo se v různých kategoriích, ale tomu já ještě moc nerozu-

mím. Jen jsem viděla pejsky ležící v dešti na hřišti koukající se na své páničky a čekající na něco. Já jsem předváděla, co už umím. K noze, sedni, lehni, aport, a to nejvíc co mám ráda, chůzi po kladině. Na závodech jsou všichni přátelští. Všichni dělají různé aktivity, všichni se svými páničky pracují, sportují a trénují. To štěstí v duši bylo cítit na každém kroku. Organizátoři to dělají s láskou. Jen mě napadlo, že jestli měli všichni páničky ve svátek volno, tak nás tam bylo jen pár desítek. Asi je odradilo počasí. Tak příště, chodáčky, přijďte všichni. Pohrajete si s kamarády a zjistíte, zda to, co jste se naučili, obstojí v konkurenci. Já skončila uprostřed výsledkové listiny a to je mnohem lepší, než se nezúčastnit.

Sešel se týden s týdnem a zase je tu sobota a zase super akcička. Procházka na Bílé skále s kámošema a Kamčou Eichlerovou. A zase přišlo a zase to leckoho odradilo. No, nejdřív jsem šla na vodítku. Panička byla vztekla, měla pocit, že táhnu. Jenže to já vůbec nedělala. Já jen šla rychleji než ona, neboť jsem chtěla být první. Po chvíli mě panička odepnula, a pak to teprve začalo být zábavné. Se štěňaty jsem se prala, tak nám vynadali. S velkými chodáky to však byla hra na honěnou. Moc mě to bavilo. Poslouchala jsem a chodila kontrolovat paničku vždy, když zapískala hračkou. Dostala jsem odměnu a letěla zase někoho zlobit. Bylo tam všude hodně hub, tak jsme pak ještě šli hledat houby, ale páničky ztratili auto. Ptali se nějaké paní na kole a ta se snažila poradit. Šli jsme a šli, až se stal zázrak. Za jednou zatáčkou stálo. Už jsme byli pěkně uchození a těšili jsme se na zasloužený odpočinek.

V týdnu stihneme alespoň dva tréninky a je tu víkend. Už se těším. Jedeme se podívat na Mistrovství ČR v canicrossu, bikejöringu a scooterjöringu. Po česku: letím za psem, drandím na kole za psem anebo svištím na koloběžce za psem. Byla jsem překvapená,

jakou rychlost kámoši vyvinuli. U některých ras bych nevěřila, že můžou táhnout kolo. Vypadalo to, jako že před kolem trčí šňůra směrem k zemi a tam se mrská velký ježek, co kmitá nožičkami jako rychlonožka. Jeden středáček prolítnul cílem a hned se začal radovat jako bláznivý a v tom všem svém nadšení prolítnul před kolem tam a zpátky, panička nestačila zareagovat a letěla přes řídítka za zvuku syčící pneumatiky. Je to pěkný adrenalin. Pejskové byli tak udýchaní a uslintaní, že se v cíli vytírali do trávy. Ještě, že tam pořadatelé zajistili psí restauraci, kde si po tom výkonu mohli závodníci odpočnout a doplnit tekutiny a kalorie.

Jako náhradníci jsme se dostali i na soutěž Po stopách levou zadní. Tak tohle byla jedna z top akcí klubu chodáků. Fakt topka.

Parta organizátorů je prima parta. Kladli nám na srdce, ať si to hlavně užijeme a nestresujeme sebe ani páničky. Skvělá přátelská atmosféra. Neuvěřitelně srndovní disciplíny. Stavěli jsme puzzle, tahali boby, přenášeli lentilky, vyráběli srndovní pejsky, stavěli matky na sebe, přenášeli hovínka, hádali zvířátka, přemísťovali plyšáka koštětem (tady jsem nesměla pomáhat), nosili hračky...

Každý něco přinesl, stůl se prohýbal pod dobrotami. Počasí vyšlo nádherné. Byl to sranda závod, ale všichni jsme to brali vážně a bojovali jsme o sto šest. Vyhráli ti nejlepší. A vlastně všichni jsme vítězi, protože jsme vše udělali tak, jak nejlépe jsme uměli. Naše umění stačilo na první místo ve třetí desítce. Jak lépe si užít slunnou sobotu než s páničky a chodáky.

Nejvíce silný pocit je láska mezi dvounožci a čtyřnožci. Společné žití nás činí šťastnými.

Věra Buroňová,

Bet Proxima Centauri z Pohoří Kull

Stopařina se mi stala drogou

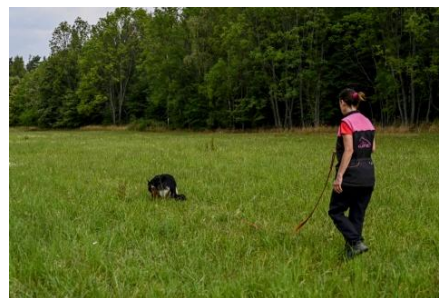
Když jsme si po nečekaném a brzkém odchodu naší berňáčky (BSP) Cindy od Mírova přivezli před necelými pěti lety Agnesku (Agnes Badaluhami), měl to být parťák – stejně jako byla Cinduska – na výlety, kamarád, člen rodiny.

Žádné další ambice nebyly, o něčem takovém jako je sportovní kynologie, či dokonce stopování jsem nikdy neslyšela. Ale protože nějaký základní výcvik byl třeba, začaly jsme chodit do blízké psí školky. A tam to té naší holce překvapivě tak nějak vše šlo samo a rychle. Doslova mne donutila začít se zajímat o to, že existuje nějaká „sportovka“, nějaké zkušební řády, ba dokonce i nějaké tříšlůžkové zkoušky. Jestli mne totiž něco na Agnesce uchvátilo od začátku, byla to její vášeň pro čuchání. Každá procházka, třeba jen na pár desítkách metrů, se protahovala donekonečna, protože každý lísteček, každou zídku, kamínek, bylo třeba čumákem dokonale a ze všech stran prověřit milimetr po milimetru.

Jasně, všichni psi milují čuchání, a jestli je nějaká část psiho těla opravdu fascinující, je to právě psí čumák. Ale u žádného z mých minulých psů jiných ras jsem nezažila takovou intenzitu a vášeň pro všechny pachy kolem, jejichž existenci si my lidé se svým nedokonalým nosem můžeme jen domýšlet.

Čas běžel, Agneska rostla a já se sice snažila dohledat na internetu nějaké informace o stopování a něco v tom směru zkoušet, ale bylo to hodně zmatené hledání a cesta plná pokusů a omylů. Při tom tápání jsem narazila v časopise Pes, přítel člověka na seriál o stopování. Psala ho „nějaká“ – pro mne tehdy neznámá – Hana Vymazalová a ejhle, ona na těch fotkách měla dokonce chodáka. Zkusila jsem si o Hance něco více najít a s úžasem jsem četla, co vše se svojí Kesinkou (Cessy z Melechovské stráně) dokázala. Slovo dalo slovo, a já měla možnost dojet za ní do Brna na několik tréninků. Naše práce na stopě začala dostávat konečně rozumné obrysy a nějaká pravidla. Tehdy už moje holčička měla skoro rok a půl, ale stopování nás začínalo bavit více a více. Pomalu se rozjíždělo to, co k němu neodmyslitelně patří. Ranní vstávání (a fakt se teda nechce), případně hned po práci šup do auta a na stopu. K tomu neustálé hledání vhodných terénů, boj se zaleháváním předmětů a správným motivačním dávkováním žrádla do stopy (ani moc, ani málo), samozřejmě nezapomenout přemýšlet a zvažovat i vše kolem: směr větru, počasí, část dne, obtížnost terénu, jak zvolit správnou délku stopy, za jak dlouho ji zvedat, jak se na stopě neztratit a pamatovat si všechny lomy, když ta žlutá kytka tam je najednou desetkrát a místo jednoho krince jsou tam najednou čtyři. Stopy, to jsou desítky a stovky našlapaných kroků. Všechen ten čas jsme však trávily spolu. Jen já, Agnes a příroda kolem.

Pak jsem se na chodské akci poznala s Lenkou Galovou a začaly jsme s Agnes jezdit na tréninky i do Budišova nad Budišovkou. Možnost pracovat s partou lidí, kde mnozí mají už opravdu velké stopařské zkušenosti, posunula naše společné snažení opět vpřed. Najednou se před námi objevil cíl, začaly jsme někam směřovat, nebylo to už jen hrání na stopařinu.

Nikdy nezapomenu na náš první závod v červnu 2020, kdy jsme nastoupily do 1. ročníku Chodského stopařského závodu v kategorii ZM a Agnes (a já s ní) šla svoji první čistou

stopu. Vidět poprvé z plné vzdálenosti desetimetrového vodítka jak samostatně a intenzivně pracuje, jak mne vůbec nepotřebuje, to bylo tak úžasné a dojmavé, že to potlačilo veškerou moji nervozitu. Prostě šla po stopě. Dělal to, co je pro psa nejpřirozenější. Dělal to, co miluje.

Agneska mi otevřela úplně nový svět. Máme před sebou ještě velké plány a další výzvy. A také moře práce. Mnoho věcí, které je třeba ladit, pilovat, mnoho slabých míst, o kterých vím (a určitě ještě více, o kterých ani nevím ☺).

Život bez stopařiny, ke které mne moje blondatá láska přivedla, už si neumím představit. Ve stopě vám totiž nezbude nic jiného než spoléhat jen na psa, na jeho nos. Ve stopě jste opravdu malým pánem. Nikdy nevíte, co se na louce nebo poli odehrávalo hodinu předtím, co po dobu od našlapání po zvednutí stopy, co vše musí pes překonat a s jakými pachovými nástrahami bojuje. Ve stopě není nikdy nic jisté, je to obrovská alchymie, kde hraje svou roli mnoho proměnných.

Ale co je nejdůležitější, začít se svým psem stopovat můžete kdykoliv. Nepotřebujete žádné speciální vybavení, drahé překážky, pomůcky, nemusíte shánět a platit figuranta, nepotřebujete stádo oveček – stačí vám dlouhé vodítko a nějaké předměty, dostatek pamlsků, a hlavně chuť a trpělivost.

Tak hurá do toho a na viděnou za rok třeba zrovna v Budišově nad Budišovkou ☺!

Vlasta Galisová

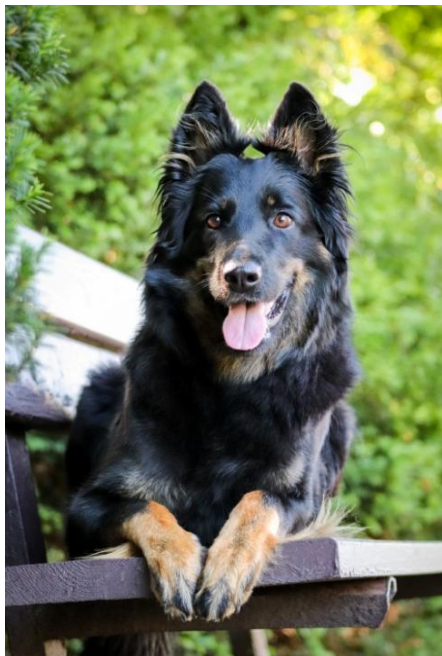
Agnes Badaluhami a Alžběta Duvlarides

Ajša na Skalském kopci

Zero z Letinské kovárny

Beata Vilas Rigici

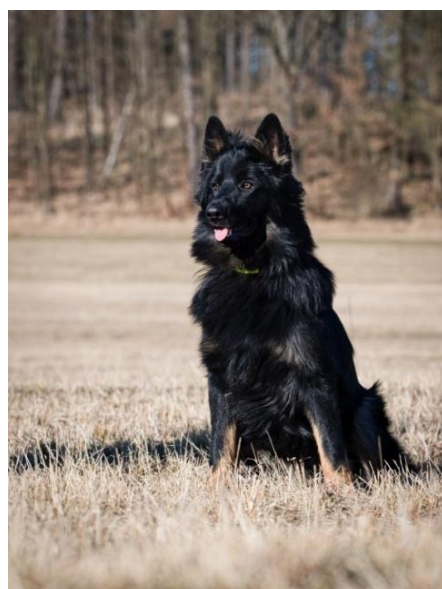
Columbus ze Zdonína

Daymoon Frebaro a Archie od Koryta Šatavy

Debbie z Podmokelských pastvin

Hitchcock Duke Černa luna

Bargus Huribana

Hellbery Lady Černá luna

Rintintin ze Zevlova dvora

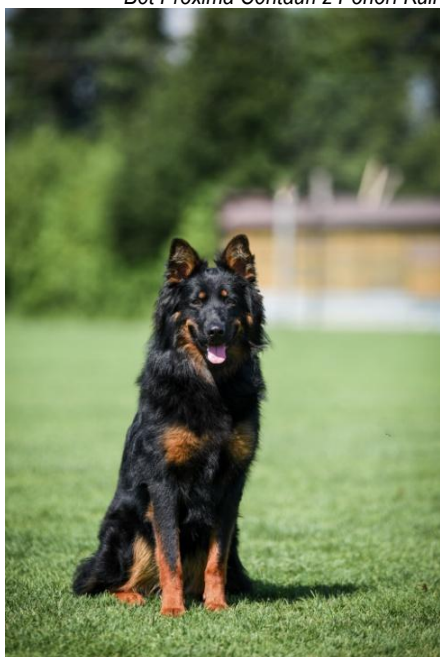
Bet Proxima Centauri z Pohorí Kull

History Maya Černá luna

Ukázka dogfrisbee na světové výstavě

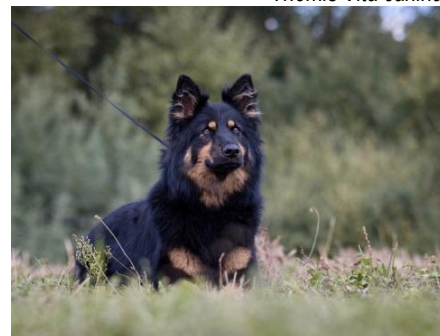
Elody All Peramans

Hulk z Dašického zátíši

Themis Vita canina

Cassie Zlatý Klondike

VIVAVITA

**OPÍRÁME SE
O NÁZOR ODBORNÍKA:**

VIVAVITU DOPORUČUJE

RENOMOVANÝ VETERINÁRNÍ LÉKAŘ
MVDr. JAN HERČÍK, CSc.

Jan Herčík ♥

ŠPIČKOVÉ **PRÉMIOVÉ** KRMIVO

Splňuje nutriční požadavky na výživu psů a koček všech věkových kategorií a specifických životních fází.

GRANULE • KONZERVY • KAPSIČKY • PAMLSKY

**33
druhů**

PROČ JE VIVAVITA TAK KVALITNÍ?

- Obsahuje vysoký podíl masa – až 90% masa a výrobků živočišného původu v kouscích u konzerv pro kočky a až 28% masa a výrobků živočišného původu v granulích pro psy.
- Obsahuje minerály a vitamíny, důležité pro regeneraci, detoxikaci a správné fungování organismu.
- Obsahuje prebioticky fungující fruktooligosacharidy (FOS), mannan-oligosacharidy (MOS) a výtažek z jihoamerické palmy Yucca schidigera. Díky nim nezatěžuje krmivo trávicí aparát a úklid exkrementů je jednodušší.
- Obsahuje lososový olej s omega-3 a 6 mastnými kyselinami pro zdravé srdce a cévy. Blahodárně působí i na mozkovou činnost a kvalitu srsti.
- Obsahuje chondroprotektiva, která chrání klouby štěňat v době růstu, urychlují regeneraci kloubní chrupavky a působí preventivně proti artróze u starších psů.
- Obsahuje taurin, jenž chrání zrak a funguje jako prevence degenerace sítnice.
- Obsahuje L-karnitin, který přispívá ke spalování tuku a regeneraci svalů.

- ✓ Vynikající poměr cena / výkon
- ✓ Široká nabídka produktů pro psy i kočky – celkem **33 druhů**
- ✓ Opravdu **vysoký obsah masa**
- ✓ Snadná stravitelnost

Mountfield

Naši kompletní nabídku včetně cen najdete na www.mountfield.cz.

